

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-486 / 6062

Ankara

7 /12 /1999

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ulaştırma Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 3/12/1999 tarihinde kararlaştırılan "Telgraf ve Telefon Kanunu, Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Telsiz Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

GENEL GEREKÇE:

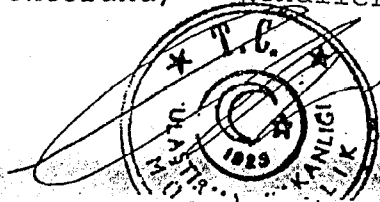
Bu Kanun, telekomünikasyon hizmetlerinin etkin, güvenilir ve verimli olarak, yeni teknolojik gelişmeler ile ortaya çıkan ve giderek artan ihtiyaçlara kamu hizmeti niteliği çerçevesinde cevap verebilecek şekilde yeniden düzenlenmesi amacıyla hazırlanmıştır. Kanunun getirdiği değişiklikler kapsamlı olmakla birlikte, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun, tarihsel niteliği de dikkate alınarak, yürürlükten kaldırılması yerine çeşitli değişikliklerle güncelleştirilmesi ve 2813 sayılı Telsiz Kanunu ile 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevlerine İlişkin Kanunda da gerekli değişikliklerin yapılması öngörülmüştür.

Dünyada son yıllarda telekomünikasyon alanında göze çarpan en önemli gelişme, söz konusu alandaki politika belirleme, idari düzenleme yapma ile işletmecilik işlevlerinin birbirinden ayrılması ve her bir işlevin, o işlevin niteliğine uygun esaslar dairesinde yürütülür hale getirilmesidir. Bu çerçevede, gelişmiş ülkelerde uygulama alanı bulan sektör yapısı genel olarak siyasal sorumluluk taşıyan hükümetin sektör politikaları ile genel esaslar ve hedefleri belirlemesi, faaliyetlerinde özerk nitelikteki bir düzenleyici otoritenin teknik nitelikteki gerekli idari düzenlemeleri yapması ve uygulaması, buna karşılık işletmecilik faaliyetlerinin de ekonomik esaslar dairesinde ticari kuruluşlar tarafından yerine getirilmesini içermektedir. Bu Kanun, yukarıda belirtilen üç ana işlev ve bunların her birinin nitelikleri gereği tabi olacağı esaslar dairesinde telekomünikasyon sektörünün yeniden yapılandırılmasını öngörmektedir.

Tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de telekomünikasyon sektörünün yeniden yapılandırılması çabasında iki farklı hedefin birbiri ile bağdaştırılması gereği mevcuttur.

Bir yandan telekomünikasyon sektörünün ticari esaslar dahilinde ekonomik yönden daha verimli ve etkin yürütülmesi amacıyla liberalize edilerek serbest rekabete açılması, Devletin işletmeci rolünden sıyrılması gereği bulunmaktadır. Telekomünikasyon sektörünün 2004 yılına kadar serbest rekabete açılması, aynı zamanda Türkiye'nin Dünya Ticaret Örgütü çerçevesinde işleyen Hizmet Ticaretine İlişkin Genel Anlaşma doğrultusunda vermiş olduğu taahhütler gereğidir.

Öte yandan, telekomünikasyon hizmetlerinin kamu hizmeti niteliği ve stratejik öneminin dikkate alınması şarttır. Bugün tüm gelişmiş Devletler, söz konusu mülahazalarla telekomünikasyon sektörünü, kendileri işletmeci olarak

sektörde kalmasalar dahi, sıkı bir biçimde düzenlemekte ve denetlemektedirler.

Yukarıdaki temel veriler ışığında, bu Kanunun ana amacı, telekomünikasyon sektöründe, posta ve telefon hizmetlerinin ayrışması ve Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin ("Türk Telekom") bir anonim şirket olarak kurulması ile başlayan ve Türk Telekom'un hisselerinin %49'unun devri ile devam edecek olan yeniden yapılanma sürecinin, zaman içinde teknolojik gelişmelere uygun olarak sektörün rekabete açılması ile devam edecek olması da dikkate alınarak, telekomünikasyon hizmetlerinin bir yandan etkin, ileri, güvenilir ve verimli olarak en son teknolojik gelişmelere de yanıt verebilecek şekilde düzenlenmesi, diğer yandan da temel telekomünikasyon hizmetlerinin, kamu hizmeti niteliğine, stratejik önemine ve Devletin temel niteliklerine uygun olarak yürütülmesidir. Bu ana amacın en önemli aracı ise açık ve kapsamlı bir hukuki düzenlemenin sağlanması olacaktır. Zira bugüne kadar kamu işletmeciliğinde ortaya çıkan sorunların, temel olarak, yeterli kapsam ve açıklıkta yasal ve idari düzenleme bulunmaması, hedef ve programların belirlenmesi ve uygulanmasında gerekli disiplin ve denetim mekanizmalarının sağlanamaması ve siyasi takdir gerektiren konular ile siyasi müdahale anlamına gelebilecek işlemlerin birbirinden yeteri kadar net çizgilerle ayrılamamasından ileri geldiği düşüncesi kabul görmektedir.

Bu çerçevede, öncelikle bu Kanunda telekomünikasyon sektöründe Devletin rolü yeniden tanımlanmaktadır. Devlet, bir taraftan yasama ve yürütme organları vasıtasıyla anayasal çerçeve içinde telekomünikasyon sektörüne ilişkin olarak politikaları ve temel ilkeleri ve uygulamaları belirlemeye devam edecek, diğer taraftan, faaliyetleri bakımından özerk nitelikli Telekomünikasyon Kurumu vasıtasıyla, telekomünikasyon hizmetlerinin söz konusu temel ilke ve politikalara uygun yürütülmesini denetleyecek, bir diğer taraftan da yine bağımsız olarak faaliyet gösterecek olan Türk Telekom'da çoğunluk hissedarı sıfatıyla mülkiyetten doğan haklarını kullanacaktır. Bu üç işlevin ayrılmasının, telekomünikasyon hizmetlerinin etkin, verimli ve gereksinimleri azami ölçüde karşılayan bir şekilde, siyasi etkilerden arınmış olarak ve çağdaş ölçekte yürütülmesini sağlayacağı öngörülmektedir. Bu bakımdan belirtmek gerekir ki, Kanunun öngördüğü temel değişiklikler tamamıyla birbirine bağlı, birbirini tamamlayıcı niteliktedir ve bu bakımdan birlikte değerlendirilmelidir.

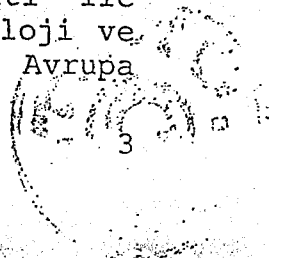
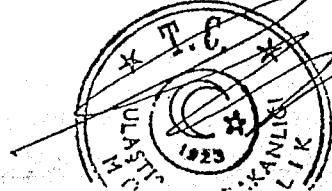
Bu Kanunla öngörülen ilk temel değişiklik, Türk Telekom'un statüsüne ilişkindir. Bilindiği üzere, Türk Telekom hali hazırda 233 sayılı KHK'ya tabi bir Kamu İktisadi Kuruluşudur. Bu Kanunda, Türk Telekom'un bu statüden çıkartılması ve bu Kanunla değiştirilen 406 sayılı Kanun dışında tamamen özel hukuk hükümlerine tabi olması öngörülmektedir. Bu doğrultuda, Türk Telekom, T.C. Merkez

Bankası, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları A.Ş., Devlet Yatırım Bankası A.Ş. gibi sadece kendi kuruluş Kanununa ve özel hukuk hükümlerine tabi olacaktır. Bu suretle, öncelikle Türk Telekom'un 233 sayılı KHK'ya tabi olmasından kaynaklanan kimi belirsizlikler ve karışıklıklar da giderilmiş olacaktır. Gerçekten de hali hazırda dahi Türk Telekom, 233 sayılı KHK'nın sistemine uymamaktadır ve hisse satışı sonrası, her ne kadar sadece %39'luk bir pay kamunun elinden çıkacak olsa dahi, işbu Kanun olmaksızın söz konusu uyumsuzluk daha da artacaktır. Öte yandan, hisse satışının başarısı ve daha da önemlisi, ülkemiz açısından büyük önemi olan bir işletmenin etkin ve verimli yürütülebilmesi açısından söz konusu statü değişikliği temel bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır.

Türk Telekom'un bu Kanunla değiştirilen 406 sayılı Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi olması, Türk Telekom'un Devlet denetiminden çıkacağı anlamına gelmemektedir. Öncelikle, Devlet, %51 pay sahibi olarak, Türk Telekom'un yetkili organlarının kontrolünü elinde tutmaya devam edecektir. Yine %51 kamu payı bulunmakla, Türk Telekom 3346 sayılı Kanun çerçevesinde TBMM denetimine tabi olmaya devam edecektir. Ancak hepsinden önemlisi, Türk Telekom, hem Kanunla öngörülen görev sözleşmesi, hem de Bakanlık ve Telekomünikasyon Kurumu'nun düzenleme ve denetim yetkileri çerçevesinde, telekomünikasyon sektörüne girecek yeni işletmeciler gibi detaylı bir düzenleme ve denetime tabi olacaktır. Böylece, söz konusu düzenleme ve denetimin, Kanunla öngörülen ilkeler doğrultusunda doğrudan telekomünikasyon hizmetinin niceliği ve niteliğine yönelik olması, bu suretle telekomünikasyon hizmetinin hem etkinliğinin geçmişe nazaran daha da arttırılması, hem de siyasi müdahalelerden arındırılması öngörülmektedir. Devlet; Türk Telekom açısından, yasalar, yönetmelikler ve görev sözleşmesi dahil idari düzenlemelerle kamu hizmeti, asgari hizmetler ve asgari kalite ile ilgili veya ülke çıkarları ve stratejik önemin gerektirdiği önlemleri alabilecektir. Devlet, bunların yanı sıra, Türk Telekom genel kurulunda da, sorumlu organları, belirlenen yasal idari düzenleme sınırları çerçevesinde ekonomik ve ticari performans, yani karlılık, verimlilik ve etkinlik gibi kriterler bakımından da Türk Telekom'u diğer hissedarlarla birlikte denetleyebilme olanağına sahip bulunmaktadır.

Bu Kanunla öngörülen ikinci temel değişiklik, kamu hizmeti niteliğinde olan tüm telekomünikasyon hizmetlerinin hizmetin niteliğine göre bir imtiyaz sözleşmesi imzalanması veya telekomünikasyon ruhsatı alınarak yürütülmesinin öngörülmüş olmasıdır. Telekomünikasyon işletmecilerinin bir lisans ile yetkilendirilmeleri ve bu suretle kamu hizmetinden kaynaklanan yükümlülüklerinin açık ve net bir şekilde saptanması tüm gelişmiş ülkelerde genel kabul görmüş bir uygulamadır. Söz konusu yetkilendirmenin, Anayasa çerçevesinde bir imtiyaz sözleşmesi veya telekomünikasyon ruhsatı ile olması gerektirmektedir. Taslak Kanun, ilerleyen teknoloji ve gelişen "kamu hizmeti" kavramı nedeni ile ve ayrıca Avrupa

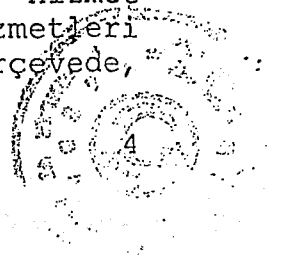
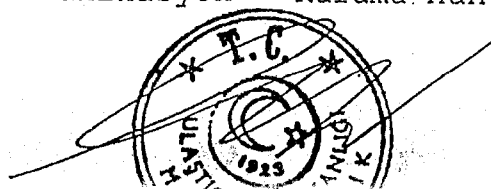

Birliği mevzuatı ile uyumu sağlamaya imkan tanıyabilmek için, kamu hizmeti niteliği taşımayan ve sınırlı kaynakların dağıtılması hususlarını ihtiva etmeyen telekomünikasyon hizmetleri için Bakanlık tarafından "genel izin" çıkarma imkanını da açık bırakmıştır.

Bu çerçevede, Türk Telekom'un statüsündeki değişikliğin hem sonucu hem de tamamlayıcı öğesi olarak Türk Telekom, bir görev sözleşmesi ile Ulaştırma Bakanlığı tarafından bir kamu hizmetinin yürütülmesi için yetkilendirilmekte ve Türk Telekom ile Bakanlığın bir görev sözleşmesi imzalaması öğörülmektedir. Söz konusu görev sözleşmesi görüşü için Danıştay'a da sunulacaktır. Aleni nitelikteki bu görev sözleşmesi ile Türk Telekom'un telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ile ilgili hak, yetki ve yükümlölüklerinin açık ve net olarak ortaya konulması sağlanmışır. Bu çerçevede, Türk Telekom kişi başına düşen ankesörlü telefon adedinin arttırılması, yeni telefon hattı bekleme süresinin kısaltılması, yeni hat çekilmesi, veya aramalarda hat düşmeme oranı, telefon konuşmalarında hat bozukluğu ya da enterferansın azaltılması gibi somut hizmet kalitesine ilişkin çeşitli konularda açık ve belirli yükümlölükler altına girecek, buna karşılık, bu hizmet standartlarını yerine getirdiği sürece yatırımlarına ekonomik olarak gerektiği gibi yön verebilecektir. Bunun gibi, telekomünikasyon hizmetlerinden hukuki ya da fiili tekel niteliğinde olanlarda, fiyat serbest rekabet ortamında belirlenemeyeceğinden, fiyatın belirli ilkeler dahilinde Telekomünikasyon Kurumu'nun onayına tabi olması öğörülmüştür. Buna karşılık, belirli dönemler halinde revize edilecek olan görev sözleşmesinde yer almayan yükümlölüklerin, ancak maliyeti karşılanmak kaydıyla Türk Telekom'a yükletilebilmesi ve bu surette siyasi nitelikli müdahalelerin kamu hizmeti gereklerinden taviz verilmeden sınırlanabilmesi sağlanmışır. Diğer bir özellik de, görev sözleşmesi ile bir yandan hak ve yükümlölüklerde açıklık ve netlik sağlanırken, diğer yandan da telekomünikasyon gibi hızla gelişen ve değişen bir sektör için gerekli olan esneklik ve değişen koşullara uyurlanabilirlik getirilmektedir.

Ayrıca belirtmek gerekir ki, tüm işletmecilerin benzer düzenlemelere tabi olması ve hizmetin niteliğine göre imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin ile yetkilendirilmeleri, rekabet açısından eşitlik sağlayacak, ayrıca konuları ve hizmetin niteliğine göre gereken denetim ve düzenlemeye tabi olmalarına da imkan verecektir.

Üçüncü temel değişiklik ise sektörün idari düzenleme ve denetimine ilişkindir. Mevcut Telsiz Genel Müdürlüğü'nü de içine alacak şekilde özerk bir Telekomünikasyon Kurumu oluşturulması öğörülmüştür. Bu suretle telekomünikasyon sektörünün idari düzenlemesinde iki başlılık önlenmiş, buna karşılık, telekomünikasyon ve telsiz iki ayrı ana hizmet birimi olarak öğörülmek suretiyle yürüyen telsiz hizmetleri korunmuştur. Telekomünikasyon Kurumu'nun bu çerçevede,

öncelikle fiyatlandırma, ara bağlantı ve hizmet kalitesi gibi konularda teknik nitelikli yönetmelikler ve diğer idari düzenleme ve işlemleri yapmaya, görev sözleşmesi, imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatları ve genel izinlerin şartlarına uyulmasını denetlemeye ve bazı mali yaptırımları uygulamaya yetkili olması öngörülmüş, bu şekilde hem sektörün siyasi müdahalelerden arındırılması, hem uluslararası gelişimlere uygun olarak işletmeci ile düzenlemecinin ayrılması ve birbirinden bağımsızlaşması, hem de gereken teknik yeterliliğin bir uzman kurumda toplanması sağlanmıştır. Buna karşılık, siyasi sorumluluğa sahip hükümetin ilgili birimi olan Ulaştırma Bakanlığı'nın görev alanları da bu çerçevede yeniden tanımlanmıştır. Bu amaçla, yasalar çerçevesinde ve Hükümet politikaları doğrultusunda telekomünikasyon alanında sektör politikalarının, genel ilke ve esasların belirlenmesi ve bu cümleden olarak, gerekli yönetmeliklerin çıkartılması, diğer işletmeciler ile yapılacak olan imtiyaz sözleşmeleri veya verilecek telekomünikasyon ruhsatların içeriklerinin ve genel izinlerin hüküm ve şartlarının belirlenmesi ve ücret ödenmesi öngörülen hallerde ihale ile olmak üzere bunların verilmesi, ayrıca devlet yetki ve sorumluluğunu gerektiren ağır yaptırımların uygulanması Bakanlık'ın yetkileri arasında sayılmıştır. Böylece Bakanlık'ın asli rolüne dönmesine ve bunun üzerinde yoğunlaşmasına imkan sağlanmıştır.

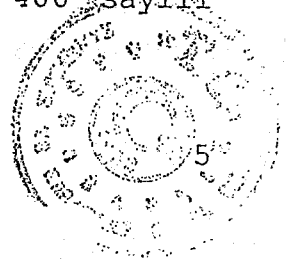
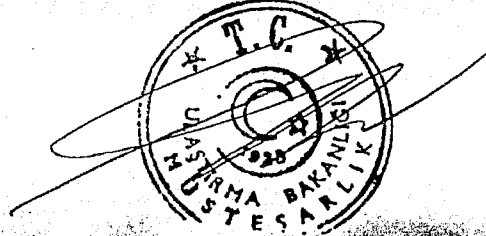
Bu noktada önemle vurgulamak gerekir ki, Kanunun sistemi içerisinde Bakanlık, milli güvenlik ve kamu düzeni gerekleri bakımından da gerekli tedbirleri alabilme yetkisini açıkça muhafaza etmektedir. Ayrıca, Haberleşme Yüksek Kurulunun milli savunma, milli güvenlik ve kamu düzeni ile ilgili olarak Kurum'a talimat verme yetkileri de korunmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ:

Madde 1: Bu madde ile 406 sayılı Kanunun birinci Faslı'nın "İnhisar" başlığı "Temel İlkeler, Esaslar ve Tanımlar" olarak değiştirilmektedir. Yapılan bu değişiklikle, bu fasılda yer alan temel ilke ve esasların, Türk Telekom'un her türlü telekomünikasyon hizmetini yürütümeye yetkili olduğu ve tabi olduğu hukuki rejimin özel hukuk olduğu vurgulanmakta ve kanunda geçen bazı teknik veya hukuki terimlerin tanımı verilerek açıklık ve anlaşılabilirlik kazandırılmaktadır.

Bu madde ile 406 sayılı Kanunun 4000 sayılı Kanunla değişik 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası kaldırılmakta ve Türk Telekom 233 sayılı KHK kapsamı dışına çıkartılmaktadır.

Bu maddeye eklenen ilk fıkra ile, tüm telekomünikasyon hizmetlerinin bu Kanuna tabi olduğu belirtilerek 406 sayılı Kanunun kapsamı açıklığa kavuşturulmaktadır.

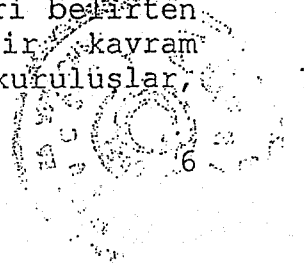
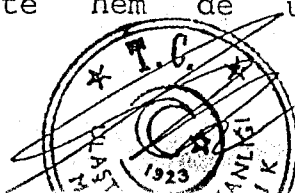
Bu maddeye eklenen ikinci fıkra ile, Türk Telekom'a telekomünikasyon hizmetlerini sunma yetkisi genel olarak verilirken, söz konusu yetkinin ve bunun sonucu olan hak ve yükümlülüklerin bir görev sözleşmesi ile düzenlenmesi öngörülmektedir. Telekomünikasyon hizmetlerinin kamu açısından önemine ve vazgeçilmezliğine binaen ve uluslararası mevzuat ve kurumlarda benimsenen çözüm uyarınca, Türk Telekom'a evrensel hizmet niteliğindeki "asgari hizmetleri" yerine getirmesi yükümlülüğü de açık bir şekilde yüklenmiştir.

Mobil telefon hizmetlerine ilişkin olarak Türk Telekom'un, mevcut mobil telefon işletmeleri de dikkate alınarak, ayrı bir görev sözleşmesi imzalaması öngörülmüştür.

Üçüncü fıkroda ise, Türk Telekom'un statüsü, sistemine tam olarak uymadığı 233 sayılı KHK kapsamından çıkartılarak açıklığa kavuşturulmuştur. Her türlü tereddüdü önlemek için, KİT'lere uygulanan mevzuat kapsamından da çıkarılmıştır. Anayasa'nın 165 inci maddesinin emri olan meclis denetimine tabi olma durumu, Türk Telekom sermayesinin yarıdan fazlası Devlete ait bir ortaklık olmaya devam edeceğinden, tereddüde mahal vermemek amacıyla açıkça belirtilmiştir. Tanımlardan önceki son fıkroda ise, personelinin statüsünün, genel iş ve sosyal sigortalar mevzuatına atıf yapılmak suretiyle açıklığa kavuşturulması ve personelin değişik statülerde istihdam edilmesinin yarattığı dengesizliklerin ve karışıklıkların giderilmesi sağlanmıştır. Bu suretle Türk Telekom'un yetişmiş uzman personelini kaybetmesinin önüne geçilmiş olacaktır. Hemen belirtmek gerekir ki, personelin mevcut hakları yeni eklenen Ek Madde 22 ve Geçici Madde 10 ile saklı tutulmuş ve mevcut personelin herhangi bir hak kaybına uğraması engellenmiştir.

Tanımlar kısmında, kanunda kullanılan bazı terimlerin tanımları verilmek suretiyle açıklık sağlanmıştır. Bu tanımlar hazırlanırken, özellikle ITU tanımları, Avrupa Birliği mevzuatında yer alan tanımlar ve telekomünikasyon sektöründe önde gelen çeşitli ülke mevzuatları gözden geçirilmiş ve hem teknik açıdan doğru hem de uluslararası uygulamalarda ve Türkiye'nin de taraf olduğu ITU gibi uluslararası kuruluşlarda kabul gören tanımlara öncelikle yer verilmiştir.

Tanım maddesi, ayrıca, uluslararası terminolojide yerleşmiş olmalarına rağmen tam Türkçe karşılığı olmayan terimleri açık bir şekilde ifade etmek ve tam olarak neyin kastedildiğini belirtmek açısından da önem taşımaktadır. "Public Switched Telephone Network" terimi, "ana telekomünikasyon şebekesi" olarak tanımlanmakta ve Türkiye'de mevcut telefon sistemleri şebekesi anlamında kullanılmakta ve bu hususun altı açık tanımla da çizilmeye çalışılmaktadır. Katma değerli telekomünikasyon hizmetleri için de gerçek anlamını ifade eden yeni bir tanım getirilmiş böylelikle hem Ek Madde 18'de yapılmış olan ancak aslında ana hizmetleri belirten tanım düzeltilmekte, hem ileride doğabilecek bir kavram karmaşası engellenmekte hem de uluslararası kuruluşlar,

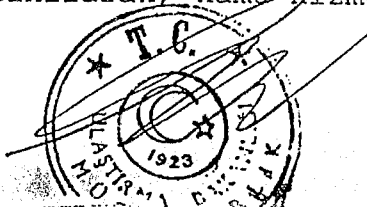
uluslararası kuruluşlar ve ileri gelen ülkelerde yerleşmiş gerçek anlam mevzuatımıza kazandırılmaktadır. Böylece, hem Türk telekomünikasyon sektörünün gelişmesi, liberalleşmesi ve bunun uzantısı olarak çokuluslu şirketlerin sektöre girmesi halinde doğabilecek tanım problemi aşılmakta, aynı zamanda katma değerli hizmetler ile Türk Telekom'un tekeline tabi olan ses iletimini içeren telefon hizmetlerinin birbirinden farklı kavramlar olduğu vurgulanmaktadır.

Madde 2: Bu madde ile öncelikle kamu hizmeti niteliğindeki telekomünikasyon hizmetlerinin özel sektör tarafından ancak kamu hizmetinin görülüş usûllerine uygun bir yetkilendirme ile verilebileceği belirtilmiş, 4000 ve 4107 sayılı Kanunlarla getirilen ve Anayasa Mahkemesi tarafından bazı kısımları iptal edilen maddelere genel bir yaklaşımla mevcut kanunun bütünlüğünün sağlanması amaçlanmıştır.

Bu çerçevede bu madde ile kaldırılan eski metindeki özel telekomünikasyon şebekelerine ilişkin istisnalar güncelleştirilmiş, bunlarla ilgili gereken denetim mekanizması da kurulmuştur.

Maddenin c) ve d) bendlerinde ise Türk Telekom'un tekel hakkının kapsamı açıklığa kavuşturulmuştur. Tekel hakkının sadece ses iletimini içeren telefon hizmetleri ile sınırlı olması ve 2004 yılına kadar devam etmesi öngörülmüştür. Ayrıca, diğer işletmecilerin ve kişisel telekomünikasyon tesisleri sahiplerinin ara bağlantı ve altyapıdan yararlanma ihtiyaçlarının öncelikle Türk Telekom tarafından sağlanabilmesi şartı açıkça getirilerek, tekel hakkının dolanılması engellenmiştir. Türk Telekom'un tekel hakkı açısından, iki noktanın vurgulanması gerekir. Birincisi, telekomünikasyon alanında doğal tekel durumu, teknolojik gelişmelerle giderek anlamını yitirmektedir. Özellikle, geleneksel olarak daha yüksek ücrete tabi olan şehirlerarası ve milletlerarası görüşmeler bakımından ana telekomünikasyon şebekelerine alternatif, bunlarla rekabet eden internet, internette ses iletimi, elektronik posta, geri arama gibi hizmetler giderek yaygınlaşmaktadır. Bunun sonucu olan ikinci nokta ise, Türk Telekom'un bir an önce rekabet ortamına hazırlanması gereğidir. Bu hazırlıklar tamamlanmadığı takdirde, doğal tekelin çok yakında fiilen ortadan kalkması ile Türk Telekom zor durumlara düşebilecek, özel sektörün karlı bulmadığı için yatırım yapmayacağı alanlarda kamu hizmetinin gerektirdiği faaliyetleri yerine getirebilmesi için gereken karlılık ve maddi kaynaktan yoksun kalacaktır. Dolayısıyla, Türk Telekom'un tekel hakkının açıklığa kavuşturulması ve rekabete hazırlanması büyük önem arz etmektedir.

Bu maddenin e) bendinde ise, Türk Telekom'un imzalayacağı görev sözleşmesi ile diğer işletmecilerin imzalayacakları imtiyaz sözleşmelerinde hükme bağlanması gereken hususlara yer verilmiştir. Burada, genelde her sözleşmede bulunan hükümlerin tekrar edilmesinden kaçınılarak, kamu hizmeti ile ilgili hak ve

yükümlülüklerin açıklığa kavuşturulması için sözleşmede yer alması gereken hususlar sayılmıştır. Böylece, hem telekomünikasyon hizmetlerinde verimsizlik ve düzensizlik yaratan hukuki boşlukların önüne geçilebilecek, hem değişen şartlara göre uyarlanabilirlik temin edilecek, hem de kamu hizmetinin gerektirdiği devlet denetimi ve gözetimi açık ve net kurallar çerçevesinde sağlanabilecektir.

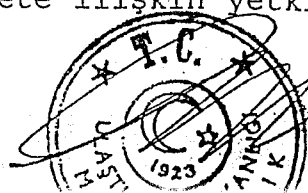
Bu maddenin f) ve g) bendleri söz konusu hukuki çerçevenin uygulanmasına yöneliktir. Teknik uzmanlık gerektiren detaylı ve siyasi müdahaleye açık olabilecek hususlarda Telekomünikasyon Kurumu'nun denetleme, düzenleme ve mali yaptırım uygulama yetkisine sahip olması öngörülmüş, buna karşılık, sektör politikalarına ilişkin hükümet sorumluluğu ve devlet yetkisi kullanımı gerektiren ağır yaptırımlar uygulama ve imtiyazın geri alınması yetkisi ile hizmetlere ilişkin genel esasları yönetmeliklerle düzenleme yetkisi Bakanlığa verilmiştir. Bütün düzenleme ve denetleme faaliyetlerinin ve bunlarla ilgili idari işlemlerin yargı denetimine tabi olacağı ise açıktır.

Madde 3: Bu madde ile, 406 sayılı Kanunun uygulama olanağı kalmamış olan 3üncü maddesi değiştirilmekte ve linci Maddede yeni tanımı verilen katma değerli hizmetlere ilişkin genel esaslar düzenlenmekte ve ayrıca aynı Kanunun Ek 18inci maddesi ile ilk kez düzenlenmiş ve tek tek sayılmış olan hizmetlere ilişkin önceki düzenleme olan imtiyaz sözleşmesi veya ruhsat aranması koşulu tekrar belirtilerek her türlü tereddüt bertaraf edilmeye çalışılmaktadır. Aynı zamanda katma değerli hizmetlerin Türk Telekom'un tekeline tabi olan ses iletimini içeren telefon hizmetlerinden ve işletmecilere ara bağlantı sağlama yetkisinden açıkça farklı bir kavram olduğu vurgulanmaktadır.

Farklı nitelikleri haiz telekomünikasyon hizmetlerinin farklı yetkilendirmeler ile yürütülmesi gerekmektedir. İmtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izinden hangisinin, hangi tür ve nitelikteki telekomünikasyon hizmeti için uygun olduğuna Bakanlık belirlemektedir. Böylece, hangi tür hizmet için ne tür bir yetkiye sahip olunması hususu ortada kalmayacak ve Bakanlığın belirlediği esas ve şartlar dairesinde telekomünikasyon hizmetleri yürütülebilecektir.

Bilindiği gibi, kamu hizmetinin yürütülmesi bakımından imtiyaz usulü dışında ruhsat usulü de bulunmaktadır ve özel hastaneler ve özel okullar bu temelde bir ruhsat ile kamu hizmeti görmektedirler. Bu çerçevede, bazı telekomünikasyon hizmetlerinin alınacak bir ruhsat ile yürütülmesi, ancak belirli kriterlere uyan telekomünikasyon hizmetlerinin ise her halükarda bir imtiyaz sözleşmesi imzalanmak suretiyle yürütülebilmesi esası getirilmektedir.

İmtiyaz sözleşmesine veya ruhsata tabi olup olmamasına bakılmaksızın, mobil telekomünikasyon hizmetlerinde söz konusu olduğu gibi, bir hizmete ilişkin yetkilendirme bakımından maktu

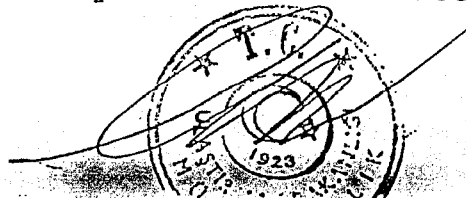
harç gibi ödemeler dışında bir ücret ödenmesi öngörülen durumlarda, Ek 21 inci madde uyarınca ihale işlemleri yapılacaktır. Bu hükümle, özellikle her telekomünikasyon hizmeti için bu şekilde bir ücret ödenmesinin gerekmeyeceği, özellikle, işletmeci sayısında bir sınırlama olması zorunlu olmayan durumlarda, genel şartları karşılayan her işletmecinin denetime ilişkin hükümler saklı kalmak üzere hizmet sunabilmesi ve böylece serbest rekabetin mümkün olduğunca çok hizmet bakımından sağlanabilmesi öngörülmüştür. Buna karşılık, hizmetin özellikleri gereği tam rekabetin sağlanamayacağı durumlarda da, alınacak ücretlerin bağımsız komisyonlarca belirlenmesi ve ihale usulü korunmuştur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin olarak Bakanlık, Telekomünikasyon Kurumu'nun da istişari görüşünü alarak yönetmelikler çıkarabilmektedir.

Madde 4: Bu madde ile, telekomünikasyon hizmetleri ile ilgili idari uygulamaya yol göstermesi amacıyla gerekli genel esaslara yer verilmektedir. İdarenin telekomünikasyon hizmetlerine ilişkin işlemlerinde dikkate alacağı ilkeler açıkça belirtilmek suretiyle, uygulamanın genel çerçevesi çizilmiş ve böylece kamu hizmeti niteliği gereği göz önüne alınması gereken hususlar netleştirilmiş ve belirsizliğin önüne geçilmiştir. Bu düzenleme ile bir taraftan telekomünikasyon hizmetlerinde serbest rekabetin getireceği yararların sağlanması hedeflenmekte, öte yandan da sektörün serbest rekabete açılması ile doğabilecek sorunlar, sektörü düzenleyici makamların müdahale alanı açıkça belirtilmek suretiyle karşılanmaktadır.

Ayrıca, kanunun belirlediği ilkeler çerçevesinde idarenin takdir hakkı saklı kalmakla birlikte, bu ilkelerin açıkça sayılması, telekomünikasyon hizmetlerine ilişkin işlemlerin idari yargı denetimini kolaylaştırıcı niteliktedir.

Madde 5: Bu madde ile Türk telekomünikasyon sektörüne getirilen yeni düzenlemeler ışığında uluslararası sözleşmeler alanına ilişkin hak ve yetkiler açısından bir açıklık getirilmektedir. Buna göre, telekomünikasyon işletmecilerinin yabancı ülke şirketleri ile ticari nitelikli sözleşmeler yapması, diğer ticari sektörlerde olduğu gibi serbest bırakılmıştır. Ancak, uluslararası telekomünikasyon kuruluşlarına üye olmayı veya bu kuruluşlar nezdinde Türkiye Cumhuriyeti'ni veya Türk telekomünikasyon sektörünü temsil etmeyi gerektirebilecek sözleşmeler, Bakanlar Kurulunun düzenlemeleri çerçevesinde, Bakanlığın denetimine tabi tutulmuştur. Böylelikle, telekomünikasyon işletmecilerinin sınırötesi telekomünikasyon hizmetlerine ilişkin örneğin yabancı bir ülkede bir şirket kurup, burada rehber basımı işine girmesine yönelik bir sözleşme herhangi bir denetime tabi tutulmazken, bir işletmecinin örneğin ITU veya INMARSAT gibi kuruluşlara üye olması veya burada imzacı sıfatı ile yer alması Bakanlığın denetimine bırakılmıştır. Böylelikle, bir yandan liberal bir sektöre yeterli bir hareket serbestisi tanırken,

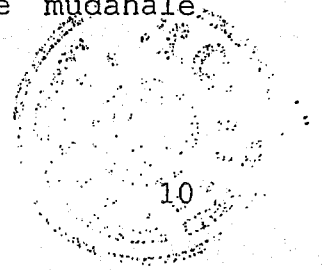
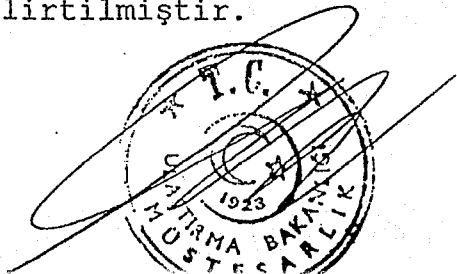
diğer yandan önemli stratejik konularda Devlet güvence ve denetimi korunmaktadır.

Madde 6: Bu madde ile, şahsi telekomünikasyon sistemlerinin ana şebekeye ara bağlantısına ilişkin güncelliğini yitirmiş 10uncu madde hükmü güncelleştirilmekte ve çağdaş bir telekomünikasyon sektörünün ihtiyaçlarına cevap verir hale getirilmektedir. Ara bağlantı telekomünikasyon sektörünün serbest rekabete açılması bakımından büyük önem arz etmektedir. Ara bağlantı, liberal bir telekomünikasyon sektörünün can damarlarından biridir, zira ara bağlantı yükümlülüğü net, açık ve güvenceli bir şekilde oluşturulamamış bir sektöre, yeni bir işletmecinin girme ve telekomünikasyon hizmeti sunabilmesi, tüm ana telekomünikasyon şebekesini kendisi kurmadığı müddetçe fiziken ve teknik olarak imkansızdır. Hakim konumdaki mevcut şebekelerin işletmecilerinin ara bağlantı taleplerini makul şartlar dairesinde karşılamamaları halinde, hukuki tekellerin yerini fiili tekellerin alması söz konusudur. Bu nedenle, başta Türk Telekom olmak üzere, belli nitelikleri haiz işletmecilere ara bağlantı sağlama yükümlülüğü getirilmekte ve bu işletmecilere topluca "ara bağlantı yükümlüsü" denmektedir. Bu nitelikler ve ara bağlantı hususu ile ilgili detaylar, konunun önemi ve teknik özellikleri nedeni ile bir yönetmelikle belirlenecektir.

Ara bağlantı yükümlülerinin uygulayacağı ara bağlantı ücretlerinin de maliyet bazlı olması ve şebekenin yatırım masraflarını makul ölçüde yansıtacak düzeyde olması gereklidir. Maliyet bazlı olma prensibi, Türk Telekom dışındaki diğer ara bağlantı yükümlüleri için, ileride yönetmelik ve benzeri düzenlemeler ile yeniden değerlendirilebilir. Zira, Türk Telekom'a kıyasla çok daha güçsüz bir yeni işletmecinin ara bağlantı yükümlülüğü ile bağlanması halinde, bu işletmecinin Türk Telekom ile eşit şartlarda rekabet etmesini sağlayabilecek ek tedbirleri Kurum alabilmelidir.

Bu madde ile, ara bağlantıya ilişkin anlaşmaların kural olarak taraflarca serbestçe müzakere edilmesi, buna karşılık, taraflar arasında ticari anlaşma sağlanamadığı takdirde, taraflar arasında uzlaşma sağlanması amacıyla Telekomünikasyon Kurumu'nun müdahale etmesi ve gerekli gördüğü diğer tedbirleri alabilmesi esası getirilmiştir. Bu düzenleme uluslararası uygulamalara da paralel niteliktedir. Ayrıca, ara bağlantı gibi önemli bir hususun sırf kötü niyetle, güçlü bir ara bağlantı yükümlüsü tarafından sürüncemede bırakılması ihtimal ve riskini bertaraf etmektedir.

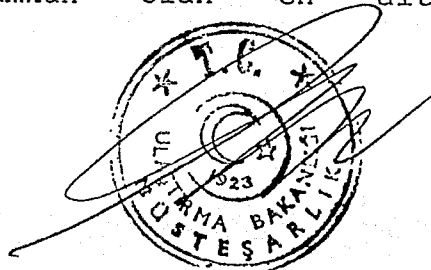
Madde 7: Bu madde ile 406 sayılı Kanunda mevcut bulunan, umuma ait yol, su vb. mallardan yararlanabilme olanağı tüm telekomünikasyon işletmecilerine tanınmış, ancak bu yararlanmaya ilişkin yetkili makamların denetim ve müdahale yetkisi de açıkça belirtilmiştir.

Madde 8: Bu madde ile telekomünikasyon hizmetlerinin ancak Bakanlık tarafından yapılan, bir yetkilendirme ile yürütülebileceği, aksi halde cezai bir müeyyidenin uygulanacağı belirtilmektedir. Böylelikle, telekomünikasyon sektöründe yer alan işletmecilerin tam olarak kimler olduğunun belirlenebilmesi, ilgililerin çeşitli mevzuat ve düzenlemelere tabi tutulabilmesi, denetlenebilmesi mümkün olacaktır. Telekomünikasyon önemli bir alan olduğu için, bu sektörün yakın bir denetime tabi tutulması da aynı nispette önemi haizdir.

Madde 9: Dünyanın hemen her ülkesinde telekomünikasyon hizmetlerinin fiyatları değişen ölçülerde devlet müdahalesine tabi bulunmaktadır. Telekomünikasyon sektörünün niteliği gereği ve en azından bazı telekomünikasyon hizmetleri bakımından tam bir serbest rekabet ortamı bulunmaması, en liberal ekonomilerde dahi telekomünikasyon hizmetlerindeki fiyatlandırmanın belli bir ölçüde devlet müdahalesine tabi olması sonucunu doğurmaktadır. Buna karşılık, fiyat denetiminin, telekomünikasyon hizmetlerinin fiyatlandırılmasında serbest rekabetin hiç bir rol oynamayacağı anlamına gelmediği de açıktır. Aksine, telekomünikasyon sektörü serbest rekabete açıldığı ölçüde, fiyat rekabetinin tüketicilere sağlayacağı yararların en üst düzeye çıkacağı ortadadır. Bunun yanı sıra, telekomünikasyon sektöründeki hızlı gelişmeler ve giderek artan özel sektör faaliyetleri de dikkate alındığında, fiyatlandırma politikaları açısından gereken esnekliğin sağlanması da önem arz etmektedir.

Bu madde ile, 406 sayılı Kanunun fiyatlandırma ile ilgili mevcut 29uncu maddesi değiştirilerek, fiyat denetiminin hukuki çerçevesi çizilmektedir. Bu denetim kapsamı dışında fiyatlar ilgili işletmeciler tarafından serbestçe belirlenebilecektir. Bu çerçevede öncelikle, hangi durumlarda fiyatların denetim ve onaya tabi olacağı açık bir şekilde belirlenmektedir. Maddede sözü edilen durumlarda öncelikle fiyat denetimi söz konusu olacaktır. Ayrıca, Telekomünikasyon Kurumu'na maddede açıkça sayılmayan hallerde de fiyatlandırma ile ilgili bu Kanunla öngörülen diğer ilkeleri de gözetmek suretiyle fiyat denetimi getirebilme yetkisi tanınarak, gereken esneklik sağlanmaktadır. Bundan başka, kamu hizmeti dolayısıyla yapılması bir yükümlülük olarak belirlenen ekonomik açıdan verimli olmayan faaliyetlerin giderlerinin de diğer ekonomik açıdan verimli faaliyet gelirlerinden karşılanması gereken durumlarda, söz konusu faaliyetlerin fiyatlarının da denetime tabi olması öngörülmektedir. Ayrıca, rekabete aykırı eylemler halinde de, Rekabet Kurulu'nun yetkileri saklı kalmak üzere, fiyatlara müdahale edilebilmesi ve bu suretle özel tekelleşmenin önlenerek tüketicinin korunması sağlanmaktadır. Doğal olarak, fiyat denetiminin özellikle serbest rekabetin yukarıda belirtilen nedenlerle tam olarak işlemediği alanlarda yoğunlaşması, buna karşılık serbest rekabetin mevcut olduğu alanlarda ise, mümkün olan en alt düzeye inmesi amaçlanmaktadır.

Madde 10: Bu madde ile, 406 sayılı Kanunun mevcut 30uncu maddesi değiştirilmekte ve telekomünikasyon hizmetlerinin fiyatlandırılmasında göz önüne alınması gereken ilkeler belirtilmektedir.

Öncelikle, kamu hizmetinin gereği olarak, fiyatlandırmada adalet ve eşitlik ilkesi, 4üncü maddedeki genel ilkelerin dışında, bu maddede özel olarak bir kez daha vurgulanmaktadır. Bu çerçevede, fiyatlandırma bakımından kolaylıkların sadece ihtiyaç sahibi kesimlere yöneltilmesi ve ihtiyaç ve gelir düzeyine bakılmaksızın herkes için geçerli olacak suni olarak düşük fiyatlandırmadan kaçınılması öngörülmektedir. Bunun yanı sıra, özellikle Türk Telekom'un kaçınılmaz olan serbest rekabet ortamından olumsuz etkilenmemesi amacıyla, fiyatların maliyetleri de yansıtır düzeyde olması öngörülmektedir. Böylece, teknolojik gelişmeler sonucunda kaçınılmaz olan serbest rekabet ortamında özel sektörün sadece karlı alanlara yatırım yaparak hem kamu hizmeti gereği olan diğer alanları ihmal etmesi hem de ekonomik olmayan ya da araştırma geliştirme faaliyetleri gibi uzun vadeli yatırım gerektiren alanlarda kamu hizmeti gereği faaliyette bulunmakla yükümlü kılınacak işletmecileri, söz konusu faaliyetlerinin maliyetini karşılayacak gelir kaynağından mahrum bırakmaması için tedbirlerin alınması sağlanmaktadır. Bu doğrultuda, fiyatlandırma ile ilgili tüm faktörlerin daha belirgin hale getirilerek dikkate alınması suretiyle yürütülecek sağlıklı bir fiyatlandırma politikasının çerçevesi belirlenmektedir. Ancak özellikle belirtilmesi gereken bir husus ise, "maliyete dayalı" olma prensibinin, sektöre yeni girecek işletmeciler açısından esnek olduğudur. Zira, ses hizmeti pazarına yeni girecek olan bir işletmecinin maliyetleri, elbette ki ana telekomünikasyon şebekesini yıllar önce kurmuş olan, yeni ve büyük yatırımlar yapması gerekmeyen, mevcut geniş bir şebeke ağı olan ve ara bağlantı ücreti ödemesi gerekmeyen Türk Telekom'dan daha fazla olacaktır. Bu nedenle, yeni işletmecinin, ücretlerine gerçek maliyetleri yansıtmaya zorlanması, bu işletmecinin her zaman için Türk Telekom'dan daha yüksek fiyatla piyasaya hizmet sunmaya zorlanması olur ki, bu durumda ilgili işletmecinin hiçbir şekilde pazar payı elde etme olasılığı kalmaz. Rekabet ortamının gelişmesini engelleyecek olan bu husus Avrupa Birliğinde de üzerinde dikkatle durulmakta ve yeni işletmecilere, Türk Telekom gibi güçlü konumdaki ana işletmeci ile yapacakları rekabette fiyatları gerekirse maliyetin dahi altına indirmelerine olanak tanınmaktadır. Bu Kanunda, yeni işletmeci fiyat rekabeti açısından serbest bırakılmak ile beraber, Kurum'un denetim ve gözetimine tabidir.

Madde 11: Bu madde ile 406 sayılı Kanuna 4000 sayılı Kanunla eklenen ve Anayasa Mahkemesinin iptal kararlarına konu olan özelleştirme ile ilgili mevcut Ek 17nci maddesine bir ekleme ile uluslararası halka arz işlemlerinin kamu adına kimin tarafından yapılacağı konusundaki hukuki belirsizlik giderilmekte ve Kanun gereği alınacak Bakanlar Kurulu kararları çerçevesinde satış ve hisse devrine ilişkin işlemleri yapmaya

Hazine Müsteşarlığı'nın bağlı bulunduğu Bakan açıkça yetkili kılınmaktadır.

Madde 12: Ek 19 uncu maddeye getirilen bu değişiklik ile telekomünikasyon alanında imtiyaz veya ruhsat alacak işletmecilerden alınacak ücretlerden Kurum'a idari faaliyet ve denetim giderlerini karşılamak için gelir unsuru olarak ödenecek kısım saklı tutulmaktadır. Bu maddede belirtilen gelir ve ücretlerden alınan payın, yine bu madde ile kurulan Haberleşme Fonu'na aktarılması hususu düzenlenmektedir.

Madde 13: 406 Sayılı Telgraf ve Telefon Kanununa Ek 22, 23, 24, 25 ve 26 Maddeleri eklenmiştir.

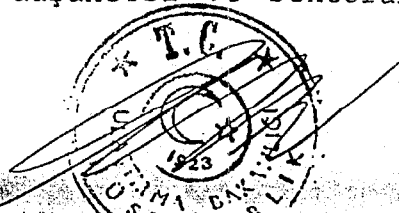
Ek Madde 22 ile T.C. Merkez Bankası ve Ereğli Demir Çelik Fabrikaları A.Ş.'de uygulanan model örnek alınmak sureti ile, telekomünikasyon hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevleri yerine getirecek olan "Telekomünikasyon memuru" belirlenmekte ve bu memurların nitelik, statü ve kadroları belirtilmekte, ücret rejimi, emeklilik hususları ve sorumluluk meseleleri açıklığa kavuşturulmaktadır.

Ek Madde 23 ile halen mevcut olan ancak PTT ile Türk Telekom'un ayrılmasından sonra statüsü belirsiz hale gelen PTT Sağlık ve Yardım Sandığının durumuna açıklık getirilmekte ve sandığın niteliği devam ettirilmekte, kaynakları belirlenmekte, teşkilat ve işleme usüllerinin ne şekilde saptanacağı açıklığa kavuşmaktadır.

Ek Madde 24 ile PTT Mensupları Müteselsil Kefalet Sandığının, PTT ile Türk Telekom arasında yapılacak bir protokol ile bölüştürülmesi ve malvarlığı, hak, yetki ve borçları ile personelinin de bu surette iki kuruluş arasında paylaştırılması hususu düzenlenmektedir.

Ek 25 inci ve 26 ncı maddeler, uygulamada Türk Telekom'un karşılaştığı bazı güçlükleri aşmak amacı ile hazırlanmış olup, özellikle telefon numarası gibi kıt kaynakların ilgili numaranın kullanıcısı şahsın borcu nedeni ile işleyemez ve kullanılamaz hale gelmesinin önüne geçmeye çalışılmaktadır.

Madde 14: Bu madde ile 2813 sayılı Telsiz Kanununun, Telsiz Genel Müdürlüğünün kuruluşunu düzenleyen 5 inci maddesi değiştirilmektedir. Yukarıda genel gerekçede de açıklandığı üzere, telekomünikasyon sektörünün sağlıklı bir biçimde yeniden yapılandırılabilmesi için, genel esas ve sektör politikalarını belirleyen ve siyasi sorumluluğu olan Bakanlık ile sektörde faaliyet gösteren işletmecilerden bağımsız bir idari düzenleyici kurumun kurulması öngörülmektedir. Telekomünikasyon sektöründe idari denetleyici ve düzenleyici otorite görevi ifa etmesi öngörülen Telekomünikasyon Kurumu, mevcut Telsiz Genel Müdürlüğü'nün telsiz haberleşmesi alanındaki önemli düzenleyici rolü, bu hizmetlerin aksamaması gereği, mevcut uzmanlıktan ve yapıdan yararlanma düşüncesi ve sektörün düzenleyici kurumları

bakımından iki başlılığın önlenmesi amacıyla, Telsiz Genel Müdürlüğü'nün yapısı, görev alanı, yetkileri ve organizasyonu değiştirilerek yeniden yapılandırılarak oluşturulmaktadır. Bu çerçevede, öncelikle Telsiz Genel Müdürlüğü'nün adı değiştirilmekte ve biri mevcut Telsiz Genel Müdürlüğü'nün personel ve kadrolarını içerecek Telsiz Hizmetleri Ünitesi, diğeri de yeni kurulacak Telekomünikasyon Hizmetleri Ünitesi olmak üzere iki ayrı ana hizmet birimi olarak örgütlenmektedir. Kurum, Ulaştırma Bakanlığı'nın doğrudan idari vesayetinden çıkartılarak sadece Bakanlık ile ilişkilendirilmekte ve Kurum'un SPK, Rekabet Kurumu, Radyo ve Televizyon Üst Kurumu ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'nda olduğu gibi, faaliyetlerinde bağımsız ve idari ve mali özerkliği haiz olması öngörülmektedir.

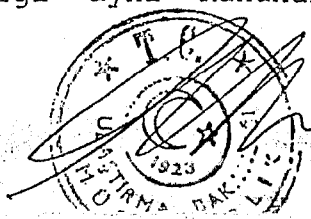
Kurum'un karar organı beş üyeden oluşan Telekomünikasyon Kurulu olup, ana hizmet birimlerinden sorumlu birer başkan yardımcısından başka sektörden ve tüketicilerden sorumlu iki başkan yardımcısı bulunması ve böylece telekomünikasyon alanındaki ilgililerin de durumlarının dikkate alınması öngörülmektedir.

Kurum'un iç yapısının, Kanunda çizilen çerçeve içinde Kurul tarafından belirlenebilmesi ve sektördeki değişime kolayca uyum sağlanabilmesi öngörülmektedir. Kurum personelinin ücretleri bakımından da esneklik sağlanarak kalifiye ve uzman personelin istihdamı kolaylaştırılmaktadır.

Ayrıca, diğer Kanunlardaki ifadelerle uyum sağlayıcı bir atıf hükmü öngörülmekte ve Kurum'un mali açıdan kendi kendine yeterli ve bağımsız bir yapıya sahip olabilmesi amacıyla, sayılan gelirlerine yapılan bir ekleme ile 406 sayılı Kanuna göre imtiyaz sözleşmesi imzalayan ya da ruhsat alan işletmecilerden alınacak ücretlerden de Kurum'a pay verilmesi temin edilmektedir.

Madde 15: Bu Kanunla telekomünikasyon sektöründe idari düzenleyici ve denetleyici kurum olarak kurulan Telekomünikasyon Kurumu'nun bağımsız olarak görev yapabilmesi için, 2183 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde Haberleşme Yüksek Kurulunu tanımlarken kullanılan ve hukuki içeriği yeterince açık olmayan genel direktif organı ibaresi maddeden çıkartılmıştır. Belirtmek gerekir ki, milli güvenlik ve kamu düzenine ilişkin konularda yetkili devlet mercilerinin telekomünikasyon sektörüne doğrudan müdahale edebilmesi ilkesi dünyadaki uygulamalarla da paralel olup, işbu Kanunda da korunmaktadır. Bu çerçevede, bu madde ile getirilen değişiklikte, Haberleşme Yüksek Kurulu'nun milli güvenlik ve kamu düzeni ile ilgili konularda ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına direktif verme yetkisine açıkça yer verilmektedir.

Madde 16: Bu madde ile 2813 sayılı Kanunun değişik 7 nci maddesinin başlığı aynı Kanunun 5 inci maddesinde yapılan

değişiklikle paralel hale getirilmiş, değiştirilen (a) bendi ile de, Kurum'un bu Kanunla değiştirilen 406 sayılı Kanunda sayılan görevlerine genel atıf yapılmıştır. Bu suretle iki metin arasında doğrudan bağlantı kurulması sağlanmıştır. Kanunun değişik 7 nci maddesinde sayılan görevlere, Kurum'un bu Kanunla değiştirilen 406 sayılı Kanun ve bu Kanunla öngörülen görevleri de eklenmekte ve bu suretle Kurum'un görevleri ayrıca bir başlık altında toplanmaktadır. Böylece Kurum'un kuruluş ve teşkilat kanununun görevlerle ilgili hükmü, 406 sayılı Kanunda öngörülen değişikliklerle paralel hale getirilmektedir.

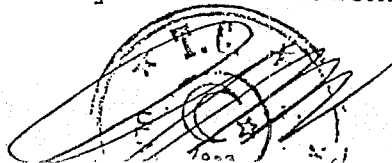
Ayrıca, bu madde sonuna bir fıkra eklenerek Kurum'un telekomünikasyon sektörü ile ilgili şikayetleri inceleme yetkisi açıklığa kavuşturulmakta, ayrıca Kurum'a, şikayetleri değerlendirme ve denetim işlevlerini gerektiği gibi yerine getirebilmesi için ilgililerden bilgi ve belge toplama yetkisi verilmektedir. Ayrıca Kurum'un Kanunlar uyarınca kendi görev alanına giren konularda genel idari düzenleme yapma yetkisi açıkça düzenlenmiş ve Kurum'un işlevleri arasına tüketicilerin menfaatlerinin korunması için gerekli tedbirlerin alınması da eklenmiştir. Rekabet Kurumu'nun görev alanına giren hususlarda bile, eğer telekomünikasyon sektörüne ilişkin bir inceleme söz konusu ise, Telekomünikasyon Kurumu'nun da bu konu ile ilgili görüşünün alınması hususu getirilmekte, bu sayede, telekomünikasyon sektörüne özel bazı hususların rekabet hukukunda da göz önüne alınması sağlanmaktadır.

Madde 17: Bu madde ile 2813 sayılı Kanunun 8inci maddesi değiştirilerek, Kurul üyelerinin atanması usulü düzenlenmektedir.

Kurul üyelerinin, sektörün önemi de gözetilerek, Bakanlar Kurulu tarafından atanması öngörülmekte, ancak, kurayla belirlenecek ikişer başkan yardımcılığına ilk atamaların sırasıyla iki ve dört yıl için yapılması sağlanarak, üyelerin görev sürelerinin aynı anda dolmasından dolayı hizmette doğabilecek kesinti ve aksama önlenmektedir. Ayrıca, Kurum'un faaliyetlerinde bağımsız olmasının güvencesi olarak, Kurul üyelerinin görevlerinden alınmalarında haklı sebebin varlığı aranmakta, böylece Kurul'un çalışmalarının siyasi müdahalelere maruz kalmasının önüne geçilmektedir.

Üyelerden Kurul Başkanı ve Hizmet Üniteleri Başkanları Ulaştırma Bakanlığının göstereceği üçer aday arasından, telekomünikasyon sektöründen sorumlu başkan yardımcısı ilgili telekomünikasyon piyasasında %10luk pazar payına sahip işletmeciler tarafından ve tüketicilerden sorumlu başkan yardımcısı ise Rekabet Kurulu ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin göstereceği adaylar arasından atanmaktadır. Aday gösterilecek kişiler için ayrıca belirli nitelikleri haiz olma şartı da Kanun tasarısında getirilmektedir.

Madde 18: 406 sayılı Kanuna getirilen değişikliklerle, teknik uzmanlık isteyen detaylı idari düzenleme ve denetim yetkisinin

bağımsız bir düzenleyici otorite olan Telekomünikasyon Kurumu'na verilmesine paralel olarak; 3348 sayılı Kanunun 2inci maddesine bu madde ile getirilen değişiklik ile Ulaştırma Bakanlığı'nın haberleşme konusundaki görev ve yetkilerine nazaran Telekomünikasyon Kurumu'nun görev ve yetkileri yetki çatışmasını önlemek bakımından, saklı tutulmaktadır.

Madde 19: Bu madde ile 3348 sayılı Kanunun 3üncü maddesi değiştirilerek, Ulaştırma Bakanlığı bünyesindeki Haberleşme Genel Müdürlüğü'nün yetkileri, Telekomünikasyon Kurumu'nun yetkileri ile çatışmayacak bir şekilde düzenlenmektedir. Buna göre, Haberleşme Genel Müdürlüğünün, Bakanlık bünyesinde yer almaya devam ederek telekomünikasyon sektörüne ilişkin olarak Bakanlık'ta kalan görev ve yetkilerin yürütülmesi için çatışmalarda bulunacak birim haline getirilmesi sağlanmıştır. Bu suretle, Bakanlık kendisine verilen telekomünikasyon ile ilgili görevleri ilgili hizmet biriminin çalışmalarından yararlanarak yürütmeye devam edecektir.

Madde 20: Bu madde ile 3348 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin b) bendinde değişiklik yapılmıştır.

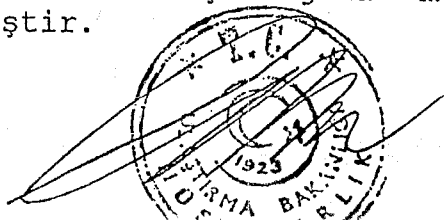
Madde 21: Bu madde ile, liberalleşen telekomünikasyon sektörüne ve aslında mevcut telekomünikasyon sektörüne dahi tam anlamı ile adapte edilemeyen ve uygulanamayan bazı eski hükümlerin yürürlükten kalkmış olduğu açık bir şekilde ifade edilmiştir.

Madde 22: Posta İşletmesi Genel Müdürlüğünün kısaltması olan (P.İ.)'nin (PTT) olarak değiştirilmesi amacıyla bu madde düzenlenmiştir.

Madde 23: Bu madde ile 406 sayılı Kanuna 8 geçici madde eklenmek suretiyle 406 sayılı Kanunda bu Kanunla yapılması öngörülerin değişikliklere ilişkin geçiş hükümleri düzenlenmektedir.

Geçici Madde 7 ile Ek Madde 18'de çok ufak bir değişiklik yapılması haricinde Ek Madde 18 olduğu gibi korunmaktadır. Ek Madde 18 kapsamında daha önce tanımlanmış olan katma değerli hizmetlere ilişkin olarak ortaya konan uygulamalar korunarak, bu Kanun tarihinden itibaren Ek Madde 18'in, bu Kanun ile çelişmeyecek şekilde uygulanması ve yorumlanması esası getirilmekte ve bu esas özellikle güncellenen katma değerli hizmetler tanımında da herhangi bir karışıklık olmasını engellemeyi hedeflemektedir. Daha önce katma değerli hizmetler kapsamında yer alan ancak uluslararası mevzuat ve uygulamalar anlamında asgari hizmet kategorisinde yer alan ankesörlü telefon ve rehber basım hizmetlerine de, Türk Telekom'un tekel hakkı da gözetilerek açıklık getirilmektedir.

Geçici Madde 8, Telsiz Genel Müdürlüğü kadrolarının Telekomünikasyon Kurumu'na geçişini düzenlemektedir. Ayrıca kurumlar arası yetki karışıklığına meydan vermemek için düzenleme getirilmiştir.

Geçici Madde 9, Türk Telekom'un statüsünde yapılan değişikliğe paralel bir değişiklik 233 sayılı KHK'da yapılarak, doğabilecek çelişki önlenmektedir.

Geçici 10 uncu madde ile Türk Telekom'un mevcut personelinin statüsü açıklığa kavuşturulmaktadır. Bu çerçevede, öncelikle tüm Türk Telekom personelinin kural olarak özel hukuka tabi personel statüsüne geçirilmesi öngörülmekte, ancak statülerini değiştirmek istemeyen personelin başvuruları halinde 4046 sayılı Kanunun 22 nci Maddesi çerçevesinde başka kuruluşlara nakli sağlanmaktadır. Ayrıca, Türk Telekom'un önemli görevlerinde çalışan ve özel hukuka tabi personel statüsüne geçmek istemeyen personelin, yönetim kurulu kararıyla mevcut statülerinde görevlerine devam edebilmeleri olanağı getirilmektedir. Her halükarda, tüm personelin mevcut mali ve emeklilik haklarının saklı tutulması ve herhangi bir hak kaybına uğramamaları sağlanmaktadır.

Geçici Madde 11'de ise, Türk Telekom'un görev sözleşmesinin hazırlanma aşaması sürelerle bağlanmakta ve dolayısıyla Kanunun uygulanmasında herhangi bir gecikmenin önüne geçilmektedir. Ayrıca, görev sözleşmesi hazırlanana kadarki süre içerisinde Türk Telekom'un hizmet ve yatırımlarını aynen sürdürmesi öngörülmektedir, doğabilecek herhangi bir boşluk nedeniyle hizmette herhangi bir aksama ya da kesintiye yol açılması önlenmektedir.

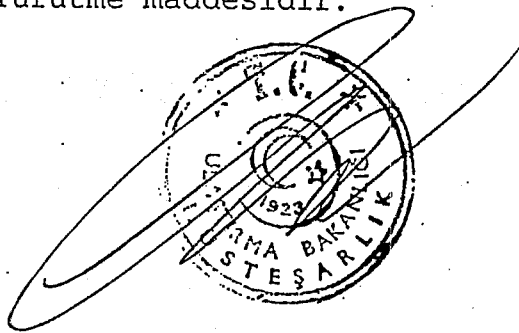
Geçici 12 inci madde ile ilk olarak atanacak Telekomünikasyon Kurulu üyelerine ilişkin açıklık getirilmekte ve bir süre sınırı belirtilmektedir.

Geçici 13 üncü madde ile geçiş döneminde uygulanacak hükümler gösterilmektedir.

Geçici 14 üncü madde ile bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce haczedilen telefonlara yapılacak işlemlere açıklık getirilmektedir.

Madde 24: Yürürlük maddesidir.

Madde 25: Yürütme maddesidir.

TELGRAF VE TELEFON KANUNU, ULAŖTIRMA BAKANLIĞININ TEŖKİLAT VE
GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN İLE TELSİZ KANUNUNDA DEĐİŖİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

Madde 1 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun "Fasıl: 1 İnhisar" şeklindeki bölüm başlığı, "Fasıl 1 - Temel İlkeler, Esaslar ve Tanımlar" olarak değiştirilmiş, 10 Haziran 1994 tarihli ve 4000 sayılı Kanun ile değişik 1 inci Maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmış ve maddeye son fıkradan sonra gelmek üzere aŖağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve telekomünikasyon altyapısı tesisi ve işletilmesi bu Kanuna tabidir.

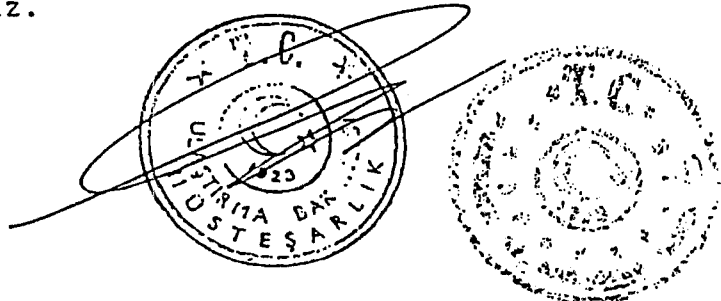
Türk Telekom, bu Kanun çerçevesinde her türlü telekomünikasyon hizmetlerini yürütmeye ve telekomünikasyon altyapısı işletmeye yetkilidir.

Türk Telekom'un sözkonusu yetkiye ilişkin hak ve yükümlölükleri Bakanlık ile imzalanacak görev sözleşmesi ve/veya görev sözleşmeleri ile belirlenir. Türk Telekom, görev sözleşmelerinde belirlenen asgari hizmetleri sunmakla yükümlüdür.

Türk Telekom, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirkettir. Kamu iktisadi teşebbüslerinin kuruluş, teşkilat ve faaliyetleri ile ilgili mevzuat Türk Telekom'a uygulanmaz. Sadece, Türkiye Büyük Millet Meclisi denetimine ilişkin 3346 sayılı Kanunun 9uncu Maddesi hükümleri uygulanır.

Türk Telekom personeli, Türk Telekom memurları için bu Kanun'da öngörölen hükümler saklı kalmak üzere, genel iş ve sosyal sigortalar mevzuatı uyarınca istihdam edilir. Türk Telekom personelinin istihdamına ilişkin kayıt ve şartlar yönetim kurulu tarafından tayin olunur.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin her çeşit telekomünikasyon ve komuta-kontrol sistem,araç,gereç ve şebekeleri ile bedeli Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından ödenerek işletmeciler tarafından tesis edilen ve edilecek telekomünikasyon ve komuta-kontrol tesisleri ve hizmetleri hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz.

Bu Kanun'da geçen:

"Bakanlık" Ulaştırma Bakanlığını,

"Kurum" 2813 sayılı Telsiz Kanununun bu Kanun ile değiştirilen değişik 5 inci Maddesi uyarınca kurulan Telekomünikasyon Kurumunu,

"Türk Telekom" Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi'ni,

"işletmeci" Türk Telekom da dahil olmak üzere, Bakanlık ile yapılan bir görev sözleşmesi, imtiyaz sözleşmesi ve/veya Bakanlıktan alınan bir telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin uyarınca telekomünikasyon hizmetleri yürüten ve/veya telekomünikasyon altyapısı işleten bir sermaye şirketini,

"sermaye şirketi" Bakanlık tarafından aranacak şartları taşıyan, Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak bir sermaye şirketini,

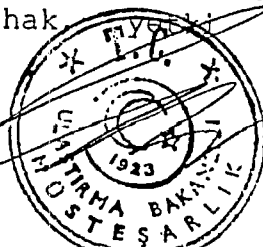
"abone" telekomünikasyon hizmeti sunan bir işletmeci ile ilgili hizmetten yararlanmaya ilişkin sözleşme yapan gerçek veya tüzel kişiyi,

"ana telekomünikasyon şebekesi" kamu kullanımına açık telefon hizmetlerinin üzerinden yürütüldüğü, belirli noktalar arasında telekomünikasyonu sağlayan transmisyon altyapısı ve anahtarlama ekipmanları da dahil olmak üzere iletim sistemleri şebekesini,

"asgari hizmet" Bakanlık tarafından Kurum'un ve işletmecilerin görüşleri alınmak suretiyle konu ve kapsamı belirlenen, coğrafi konumlarından bağımsız olarak Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde herkes tarafından erişilebilir, belirlenmiş kaliteyi haiz ve herkesin karşılayabileceği şekilde makul bedel karşılığında sunulacak olan ve ankesörlü telefon, acil telekomünikasyon hizmetleri ve telefon rehber hizmetlerini de ihtiva eden asgari evrensel hizmet türlerini,

"genel izin" bir telekomünikasyon hizmetinin yürütülmesi için, Bakanlık tarafından işletmecileri belli genel şartlara ve Bakanlık nezdinde kayıt yaptırılmasına tabi olarak yetkilendiren genel düzenleyici işlemi,

"görev sözleşmesi" Türk Telekom ile Bakanlık arasında, katma değerli hizmetler dahil, her türlü telekomünikasyon hizmetinin yürütülmesi ve telekomünikasyon altyapısının işletilmesi ile ilgili hak ve yükümlülükleri

düzenlemek üzere, şartlar muvacehesinde Bakanlık'ın takdir edeceği bir süre için akdedilen sözleşmeyi,

"GSM görev sözleşmesi" Türk Telekom ile Bakanlık arasında, GSM 1800 mobil telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve gerekli telekomünikasyon altyapısının işletilmesi ile ilgili hak, yetki ve yükümlülükleri düzenlemek üzere akdedilen bir sözleşmeyi,

"imtiyaz sözleşmesi" işletmeci tarafından söz konusu imtiyaz sözleşmesinde belirtilen telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve/veya altyapısının işletilmesi için Bakanlık ve işletmeci arasında yapılan sözleşmeyi,

"katma değerli telekomünikasyon hizmetleri" aboneler arasında iletilen ses ve veri dahil her türlü mesajın formu, muhtevası, kodu, protokolü veya benzer hususları üzerinde bilgisayar işlemleri ile veya başka surette işlem yapıp, aboneye veya kullanıcıya ilave, farklı veya yeniden yapılandırılmış bir mesaj ileten veya yüklenilmiş, kaydedilmiş mesaj ve veriler ile aboneler arası interaktiviteyi sağlayan telekomünikasyon hizmetlerini,

"kişisel telekomünikasyon tesisi" Madde 2'nin a) bendinde sayılan telekomünikasyon tesislerini,

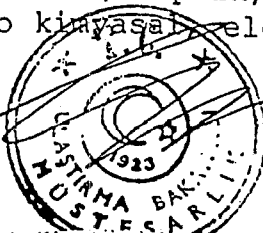
"kullanıcı" aboneliği olup olmamasına bakılmadan telekomünikasyon hizmetlerinden yararlanan gerçek veya tüzel kişiyi,

"mobil telekomünikasyon hizmetleri" karasal mobil istasyonlar ile uydu ve karasal istasyonlar arasında veya karasal mobil istasyonların kendi aralarında gerçekleştirdikleri telekomünikasyon hizmetlerini,

"roaming" bir işletmeciye ait hizmetlerin, teknik uyumluluk şartları saklı kalmak üzere, diğer bir işletmecinin müşterilerine ait ekipmanlar üzerinden çalışmasına veya bir diğer sisteme ara bağlantısına imkan sağlayan sistemlerarası dolaşımı,

"şebeke" bir veya daha fazla nokta arasında telekomünikasyonu sağlamak için bu noktalar arası bağlantıyı teşkil eden anahtarlama ekipmanları ve hatlar da dahil olmak üzere her türlü iletim sistemleri ağını,

"telekomünikasyon" her türlü işaret, sembol, ses ve görüntünün ve elektrik sinyallerine dönüştürülebilien her türlü verinin kablo, telsiz, optik, elektrik, manyetik, elektro manyetik, elektro kimyasal, elektro mekanik ve diğer

iletim sistemleri vasıtasıyla iletilmesi, gönderilmesi ve alınmasını,

"telekomünikasyon altyapısı" telekomünikasyonun, üzerinden veya aracılığı ile gerçekleştirilmesini sağlayan anahtarlama ekipmanları, donanım ve yazılımlar, terminaller ve hatlar da dahil olmak üzere her türlü şebeke birimlerini,

"telekomünikasyon altyapısı işletimi" ilgili altyapıya ilişkin gerekli telekomünikasyon tesislerinin kurulması, kurdurulması, kiralanması veya herhangi bir surette temin edilmesi ile bu tesisin diğer işletmecilerin veya talep eden diğer gerçek ve tüzel kişilerin kullanımına sunulmasını,

"telekomünikasyon hizmeti" telekomünikasyon tanımına giren faaliyetlerin bir kısmının veya tümünün hizmet olarak sunulmasını,

"telekomünikasyon ruhsatı" işletmeci tarafından söz konusu telekomünikasyon ruhsatında belirtilen telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve/veya altyapısının işletilmesi için Bakanlık tarafından verilen ruhsatı,

ifade eder."

Madde 2 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 2 nci Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 2 - a) Hiç kimse Bakanlıkla bir görev, imtiyaz sözleşmesi yapılmış veya Bakanlık tarafından bir telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin verilmiş olmadıkça, telekomünikasyon hizmeti yürütemez ve/veya altyapısı kuramaz ve işletemez. Ancak, aşağıdaki faaliyetler bir imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı ya da genel izne tabi değildir:

1) Bir gerçek veya tüzel kişinin, kendi kullanımındaki taşınmazların dahilinde ve her bir taşınmazın sınırları dışına taşmayan, münhasır olarak şahsi veya kurumsal ihtiyaçları için kullanılan ve üçüncü şahıslara herhangi bir telekomünikasyon hizmeti verilmesinde kullanılmayan kişisel telekomünikasyon tesisleri.

2) Kamu kurum ve kuruluşlarının münhasıran verdikleri hizmetler ile ilgili olarak özel kanunları uyarınca kurdukları telekomünikasyon tesisleri.

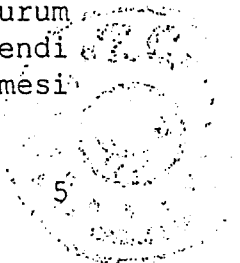
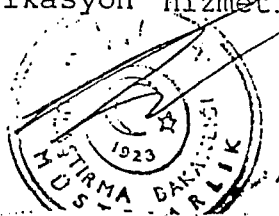
Kurum söz konusu tesislerin bu Maddedeki esaslara uygunluğu ve ara bağlantı talep edilmesi halinde uygulanacak usul ve esasları belirlemeye, kullanılan teçhizatın standartlara uygunluğunu denetlemeye ve uygun olmayanların kaldırılmasını sağlamaya yetkilidir.

b) Türk Telekom'un telekomünikasyon hizmetlerini yürütme ve telekomünikasyon altyapısını işletme ile ilgili hak, yetki ve yükümlülüklerini düzenleyen görev sözleşmesi ve/veya görev sözleşmeleri, düşüncesi alınmak üzere Danıştay'a gönderilip, Anayasa'da belirtilen süre kadar beklendikten sonra akdedilir. Söz konusu sözleşmeler, sürelerinin bitiminde, benzer konudaki imtiyaz sözleşmeleri ile aynı şartlarda yenilenebilir. Türk Telekom'un; ana telekomünikasyon şebekesi üzerinde sahip olduğu mülkiyet hakkı görev sözleşmesi süresinin bitiminden sonra da devam eder. Türk Telekom'un, hangi telekomünikasyon hizmetlerini, kuracağı ya da iştirak edeceği şirketler eliyle ve hangi şartlarda yürüteceği görev sözleşmelerinde düzenlenir.

c) Türk Telekom; telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini, 31 Aralık 2003 tarihine kadar bu Kanun ve görev sözleşmesi çerçevesinde tekel olarak yürütür. Kişisel telekomünikasyon tesisleri ile telekomünikasyon hizmetlerine ilişkin imtiyaz sözleşmeleri veya telekomünikasyon ruhsatları veya genel izinlerinde ilgili işletmeci tarafından kurulması öngörülen telekomünikasyon altyapısı hariç olmak üzere, tüm telekomünikasyon altyapısının kurulması ve işletilmesi de tekel kapsamına dahildir.

Diğer işletmecilerin ve kişisel telekomünikasyon tesislerini kullanan şahısların ana telekomünikasyon şebekesine ara bağlantı talepleri ve telekomünikasyon altyapı tesislerinden yararlanma ihtiyaçları, yukarıda belirtilen tekel süresi boyunca öncelikle Türk Telekom tarafından karşılanır. Türk Telekom'un, bir işletmeci veya bir kişisel telekomünikasyon tesisi sahibinin altyapıdan yararlanma talebini karşılayamaması halinde, ilgili işletmeci veya kişisel telekomünikasyon tesisi sahibi gerekli altyapı tesisini ilgili imtiyaz sözleşmesi ya da telekomünikasyon ruhsatı hükümleri dairesinde kendi imkanları ile kurabilir veya Bakanlık bu altyapının kurulması hususunda imtiyaz veya telekomünikasyon ruhsatı verebilir.

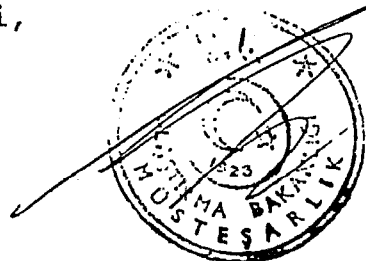
d) Türk Telekom'un tekel hakkının sona ermesi üzerine, Türk Telekom dışındaki sermaye şirketleri de Kurum tarafından uygun bulunması kaydı ile yukarıdaki c) bendi kapsamına giren telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi

ve altyapı işletimi için Madde 3 hükümleri çerçevesinde yetkilendirilir. Türk Telekom'un görev sözleşmesi hükümleri, tekel süresinin bitiminden sonra da geçerliliklerini korumaya devam eder. Aksi görev sözleşmesi ve GSM görev sözleşmesinde belirtilmediği müddetçe, görev sözleşmesi ve GSM görev sözleşmesi, imtiyaz sözleşmeleri için belirlenen hükümlere tabi olur. Yeni jenerasyon (nesil) telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin olarak Türk Telekom ile diğer işletmeciler arasında ayırım gözetilemez.

e) Türk Telekom'un Bakanlık ile imzalayacağı görev sözleşmesinde ve diğer sermaye şirketlerinin Bakanlık ile imzalayacakları imtiyaz sözleşmelerinde, Bakanlıkca verilen ruhsatlarda ve genel izinlerde de diğer hususların yanı sıra, makul ve ayırım gözetmeyen hüküm ve şartlar çerçevesinde şu konularda hükümlere yer verilir:

- 1) Telekomünikasyon hizmetinin ve altyapısının açık tanımı, niteliksel ve coğrafi kapsamı,
- 2) İmtiyaz sözleşmesi kapsamındaki hak ve yükümlülüklerin süresi ve yenilenme esasları,
- 3) Plan ve programlara uygun olarak yapılacak yatırımlar, ve varsa bu yatırımlarla ulaşılması öngörülen hedefler,
- 4) Aboneler, kullanıcılar, kişisel telekomüni-kasyon tesislerini kullananlar ve diğer işletmecilere uygulanacak genel şartlar ve ara bağlantı şartları da dahil olmak üzere, bunlarla ilişkilerde gözetilecek ilkeler,
- 5) Telekomünikasyon iş ve hizmetleri karşılığında alınacak ücretlerin hesaplanmasına ilişkin esaslar ve bunların yeniden belirlenmesine ilişkin ilkeler,
- 6) Hizmet kalitesine ilişkin şartlar,
- 7) İmtiyaz sözleşmesi karşılığında belli bir ücret ödenip ödenmeyeceği ve ödenecekse bunun miktarı,
- 8) Bakanlık tarafından, imtiyaz sözleşmesinde öngörülmemiş olan konuların ve altyapıya ait yatırımlar ile yükümlülüklerin ne şekilde talep edileceği,

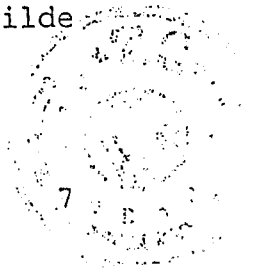
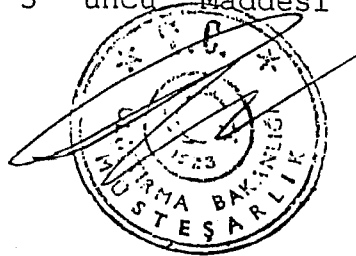

- 9) Madde 4'te belirlenen ilkelerin telekomünikasyon hizmetleri ve altyapı türleri itibarıyla uygulama esasları,
- 10) Türkiye Cumhuriyeti'ne tahsis edilen sınırlı yörünge pozisyonları ve frekanslar da dahil kamu mallarından ve üçüncü kişilere ait taşınmaz mallardan yararlanma esasları ve bu çerçevede Bakanlığın yapacağı işlemler,
- 11) Mali hesapların hazırlanması ve Kurum'a her türlü bilgi verilmesi ile ilgili şartlar,
- 12) Numaralandırma ve numara taşınabilirliğine ilişkin hükümler,
- 13) Mücbir sebep ve öngörülemeyen durumlar halinde tarafların hak ve borçları,
- 14) İmtiyaz sözleşmesinin ihlali halinde uygulanabilecek yaptırımlar.
- 15) Yaygın ve verimli pazarlamaya yönelik servis sağlayıcılığı, çözüm ortaklığı, servis dağıtıcılığı ve benzeri taşeronluk hizmetlerinin verilmesine dair uygulama esasları

f) Kurum; Bakanlık'ın Türk Telekom dahil işletmecilerle imzaladığı sözleşmelerin ve verdiği telekomünikasyon ruhsatlarının şartlarına uyulmasının sağlanması için gereken tedbirleri almaya, faaliyetlerin mevzuata ve imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin şartlarına uygun yürütülmesini izleme ve denetlemeye, aykırılık halinde ilgili işletmecinin bir önceki takvim yılındaki cirosunun %5'ine kadar mali yaptırım uygulamaya yetkilidir. Bakanlık da, milli güvenlik, kamu düzeni veya kamu hizmetinin gereği gibi yürütülmesi amaçlarıyla gerekli tedbirleri almaya, gerektiğinde tesisleri tazminat karşılığında devralmaya ya da ağır kusur halinde imtiyaz sözleşmesi ya da telekomünikasyon ruhsatını iptal etmeye yetkilidir.

g) Yukarıdaki hükümlerin ve 4üncü Maddede belirtilen ilkelerin uygulanma esaslarını göstermek üzere yönetmelikler çıkarılabilir."

Madde 3 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunun 3 üncü Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 3 - a) Katma değerli telekomünikasyon hizmetleri, Ek Madde 18 kapsamında sayılan hizmetler ve Madde 2'nin c) bendinde belirtilen tekel süresinin sonundan itibaren olmak üzere tekel kapsamındaki telekomünikasyon hizmetleri de dahil tüm telekomünikasyon hizmetleri, ilgili hizmetin türüne göre ancak bir görev sözleşmesi, imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin kapsamında yürütülebilir. Ek Madde 18 kapsamında sayılan hizmetler, ancak bir imtiyaz sözleşmesi veya telekomünikasyon ruhsatı ile yürütülebilir.

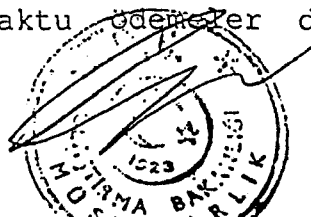
b) Bakanlık; gerekli gördüğü her bir hizmet türü için ayrı ayrı olmak üzere yetkilendirmenin imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izinden hangisi ile, nasıl ve hangi şartlarla yapılacağını, başvuru ve yetkilendirmeye ilişkin usul ve esasları Kurum'un görüşünü alarak bu Kanun çerçevesinde belirler.

İşletmeciler veya belli bir telekomünikasyon hizmetini yürütmek isteyenler bu hizmete ilişkin yukarıda belirtilen şartların belirlenmemiş olduğu hallerde, söz konusu şartları tespit etmesini Bakanlık'dan isteyebilirler. Bakanlık; bu talep üzerine, ilgili hizmetin niteliğine göre böyle bir tespitin gerekip gerekmediğine karar verir. Tespitin gerekli olduğu kanısına varırsa, gerekli şartları en geç 6 (altı) ay içinde, Kurum'un da istişari görüşünü alarak çıkaracağı ek yönetmeliklerle belirler.

Kurum; Bakanlık tarafından verilen bilgiler çerçevesinde her yıl imzalanmış olan imtiyaz sözleşmeleri ile verilen telekomünikasyon ruhsatı ve genel izinleri ilişkili oldukları hizmet türlerini de belirterek listeleyen bir rapor hazırlar.

c) Frekans, uydu pozisyonu ve numaralandırma gibi kıt kaynakların tahsisini iktiva eden, her bir işletmeciye belirli, özel hak ve yükümlülüklerin verilmesini gerektiren veya sınırlı sayıda işletmeci tarafından yürütülecek olan telekomünikasyon hizmetleri veya altyapısı ancak Bakanlık ile aktedilecek bir imtiyaz sözleşmesi ile yürütülür. Bu Maddenin d) bendi saklı kalmak üzere, katma değerli telekomünikasyon hizmetleri Bakanlık tarafından verilen telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin ile sermaye şirketleri tarafından sunulabilir.

d) Bu Maddenin diğer hükümleri saklı kalmak üzere, belirli bir telekomünikasyon hizmeti ile ilgili olarak imtiyaz sözleşmesi veya telekomünikasyon ruhsatı yoluyla sınırlı sayıda sermaye şirketinin yetkilendirilmesinin ve önceden belirlenmiş maktu ücretler dışında herhangi bir

ödemenin öngörüldüğü durumlarda, Ek Madde 19 ve Ek Madde 21'in ilgili hükümleri uygulanır.

e) Bu Maddenin uygulanmasına ilişkin şartlar ve esaslar, işletmecilerde aranacak şartlar ve belirli bir telekomünikasyon hizmeti için imtiyaz sözleşmesi aktedilmesi, telekomünikasyon ruhsatı verilmesi ya da genel izinler çıkarılması hususları ile bunların kayıt ve şartları bu Kanun'a uygun olarak, Kurum'un da görüşü alınarak Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmeliklerle belirlenir."

Madde 4 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 9 Haziran 1937 tarihli ve 3222 sayılı Kanunla kaldırılan 4 üncü Maddesi yerine aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Madde 4- Telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesinde ve/veya telekomünikasyon altyapısı işletiminde ve bu hususlarda yapılacak düzenlemelerde aşağıdaki ilkeler nitelik ve nicelik itibarı ile göz önüne alınır:

a) Milli güvenlik ve kamu düzeni gereklerine ve acil durum ihtiyaçlarına öncelik verilmesi.

b) Aksini gerektiren objektif nedenler bulunmadıkça, eşit şartlardaki aboneler, kullanıcılar ve işletmeciler arasında ayırım gözetilmemesi ve hizmetlerin benzer konumdaki her kişi tarafından eşit şartlarla ulaşılabilir olması.

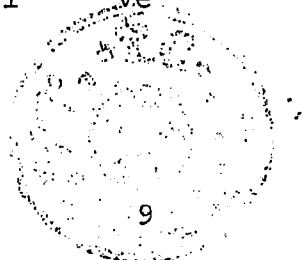
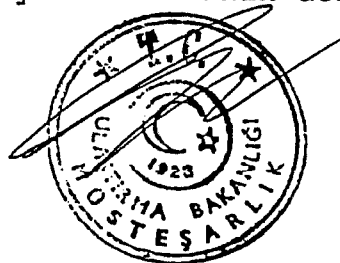
c) Bu Kanunda aksi belirtilmedikçe ya da objektif nedenler aksini gerektirmedikçe, niteliksel ve niceliksel devamlılık, düzenlilik, güvenilirlik, verimlilik, açıklık, şeffaflık ve kaynakların verimli kullanılması ilkelerinin gözetilmesi.

d) Asgari hizmetlerin belli teknik ve ekonomik koşullar çerçevesinde makul surette karşılanabilecek bir bedelle sağlanması.

e) Telekomünikasyon sistemlerinin uluslararası normlara uygun olarak birbiri ile uyumlu olması.

f) Kalkınma plan ve programlarındaki hedeflerin gözetilmesi.

g) Teknolojik yeniliklerin uygulanması ve araştırma/geliştirme yatırımlarının desteklenmesi.

h) Açık olarak belirlenecek hizmet kalitesi standartlarına uygunluğun sağlanması.

1) Bu Kanunda aksi belirtilmiş olmadıkça, telekomünikasyon hizmetlerine ve/veya altyapısına ilişkin imtiyaz sözleşmesi veya telekomünikasyon ruhsatı yoluyla yapılacak yetkilendirmelerde ve genel olarak tüm telekomünikasyon alanlarında, 7 Aralık 1994 tarihli ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun hükümleri ve Türk Telekom'un bu Kanunda belirlenen tekel hakları saklı kalmak kaydıyla, serbest rekabet ortamı sağlanması ve korunması.

i) Herkesin, makul bir ücret karşılığında telekomünikasyon hizmetlerinden ve altyapısından yararlanmasını sağlayacak uygulamaların teşvik edilmesi.

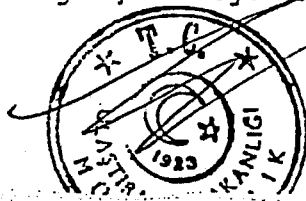
j) Özürlü, yaşlı ve sosyal açıdan korunmaya muhtaç diğer kesimlerin özel ihtiyaçlarının dikkate alınması ve Kurum tarafından belirlenen ilkeler, kurallar ve şartlar uyarınca kullanıcılara ekonomik avantajlar ihtiva eden özel programlar sunulması.

k) İlgili mevzuat, imtiyaz sözleşmesi veya telekomünikasyon ruhsatında açıkça belirlenen durumlar haricinde, ara bağlantı ücretleri ile hat ve devre kiralari da dahil telekomünikasyon hizmetleri karşılığı alınacak ücretlerin, yatırım ve işletme maliyetlerini ve genel masraflardan ilgili payını, amortismanı ve makul ölçüde kârı mümkün olduğu ölçüde yansıtması."

Madde 5 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 6 ncı Maddesinde yer alan "ve telefon" ibaresi metinden çıkartılmış ve Maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"İşletmeciler veya telekomünikasyon sektöründe yer alan gerçek ve tüzel kişiler, yerli, yabancı veya uluslararası şirketlerle, sınırötesi telekomünikasyon hizmetleri dahil, telekomünikasyon alanında mevzuat hükümlerine uymak kaydı ile her türlü ticari sözleşme akdedebilir."

Uluslararası telekomünikasyon kuruluşlarına üye olmayı düzenleyen veya bu kuruluşlar nezdinde Türkiye Cumhuriyeti'nin veya Türk telekomünikasyon sektörünün temsil edilmesini gerektiren milletlerarası sözleşmelere taraf olma veya bu sözleşmelerin hak, yetki ve yükümlülüklerinden yararlanmaya ilişkin esaslar, Bakanlar Kurulu tarafından değerlendirilir. Bu nitelikte bir milletlerarası sözleşmeye taraf olabilmek için ilgili işletmeci veya telekomünikasyon sektöründe yer alan gerçek veya tüzel kişi, Bakanlığa, söz

konusu sözleşme ile ilgili bilgilerle birlikte başvurur. Bakanlık; mümkün olan en kısa süre içerisinde, ilgili diğer Bakanlıklar ve Kurum'un da görüşünü alarak Bakanlar Kurulunun belirlediği esaslar çerçevesinde başvuru hakkında karar verir. Bakanlık; bu gibi sözleşmelere ilişkin bilgileri ilgili şahıslardan talep edebilir ve gerekli gördüğü tedbirleri alabilir."

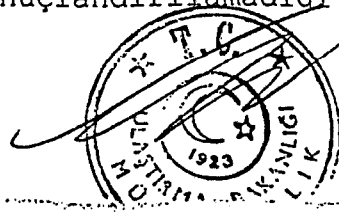
Madde 6 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 10 uncu Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 10 - Bütün işletmecilerin ve kişisel telekomünikasyon tesislerini kullananların ara bağlantı talepleri, ilgili mevzuatta belirlenen haller saklı kalmak üzere, ara bağlantı sağlama yükümlülüğü olan işletmeciler tarafından karşılanır. Ara bağlantı sağlama yükümlülüğü olan işletmeciler, bu maddeye dayanarak çıkarılacak yönetmelik çerçevesinde Kurum tarafından belirlenir. Ancak, Türk Telekom her halde ara bağlantı sağlama görev ve yükümlülüğüne tabidir. Kurum tarafından ara bağlantı sağlama yükümlülüğü getirilen işletmeciler ve Türk Telekom "ara bağlantı yükümlüsü" olarak anılır.

Ara bağlantı yükümlüleri, ara bağlantıya ilişkin talepleri bu madde hükümleri dairesinde ve eşitlik, ayırım gözetmeme, şeffaflık, açıklık ve maliyete dayalı olma ilkeleri temelinde ve ara bağlantı yükümlülerinin veya bunların ortaklarının, iştiraklerinin veya ortaklıklarının, kendi hizmetleri için sağladıkları ile aynı koşul ve kalitede karşılamakla yükümlüdürler. Ara bağlantı sağlanmasına ilişkin teknik olarak imkan dahilinde olan ve ekonomik olarak orantısız maliyetler ihtiva etmeyen talepler, makul ve haklı sebepler saklı kalmak üzere, kabul edilir.

Şebekeler arasında ara bağlantı sağlanmasına yönelik olarak işletmeciler arasında yapılacak anlaşmalar, bu Kanuna ve ilgili diğer mevzuata uygun olarak taraflar arasında imzalanır ve gerekli teknik hükümleri, koşulları ve ücretleri de ihtiva eder. Bu tür tüm anlaşmalar ile bunların ekleri ve değişikliklerinin bir tasdikli sureti Kurum'a sunulur. İmzalanan ve Kurum'da muhafaza edilen tüm ara bağlantı anlaşmaları alenidir, şu kadar ki, Kurum tarafların ticari sırlarını korumak için ilgili sözleşmelerde gerekli hükümlerin veya bilgilerin silinmesi de dahil olmak üzere çeşitli önlemler alabilir.

Ara bağlantı anlaşması ilk talepten itibaren azami üç ay içerisinde sonuçlandırılmadıysa takdirde, Kurum ara

bağlantı talep eden tarafın başvurusu halinde, kamu menfaati gözetilerek belirleyeceği esaslar dairesinde taraflar arasında uzlaştırma prosedürü işletir ve kamu menfaati açısından makul ve gerekli gördüğü diğer tedbirleri alabilir. Kurum'un bu prosedürü başlatmasından itibaren Kurum tarafından bir dört hafta daha uzatılabilecek olan altı haftalık bir süre içinde tarafların bir anlaşmaya varamamaları halinde, Kurum bu ara bağlantı anlaşması için uygun gördüğü hüküm, koşul ve ücretleri belirlemeye yetkilidir. Bu hüküm, koşul ve ücretler, taraflar aksini kararlaştırmadıkça veya kararlaştırılincaya kadar geçerli olur.

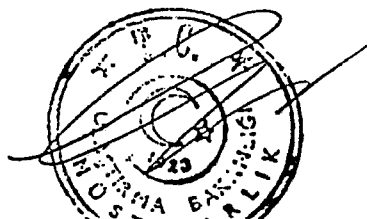
Bu madde hükümleri dahilinde, mobil telekomünikasyon, data veya Kurum'un belirleyeceği diğer hizmet veya altyapı işletmecileri, aynı alandaki diğer işletmecilerin müşterilerine ait ekipmanların kendi telekomünikasyon sistemleri üzerinden de çalışabilmesine izin verilmesine yönelik yapacakları makul, ekonomik açıdan oranlı ve teknik açıdan imkan dahilindeki roaming taleplerini karşılamakla yükümlüdürler.

Kurum; ilgili işletmecilerin, uygun olduğu ölçüde kendi standart hüküm ve şartları içine dahil edebilecekleri, standart ara bağlantı referans ücret tarifeleri yayınlar ve gerektiğinde bunları değiştirir. Kurum; bu maddenin uygulanma esaslarını ve standart referans tarifeleri, ara bağlantı ve roaming anlaşmalarının tabi olduğu detaylı esasları gösteren yönetmelikler çıkarır ve standart referans tarifeleri, şebeke ara bağlantıları ve roaming ile ilgili anlaşmaların telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesinde ve altyapının işletiminde serbest rekabeti engelleyici sonuçlara yol açmamasını sağlamak için 4054 sayılı Kanun hükümleri dairesinde gerektiğinde Rekabet Kurumuna başvurabilir."

Madde 7 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 12 nci Maddesinin sonuna aşağıdaki iki fıkra eklenmiştir.

"Bu madde hükümlerinden Kurum'un belirleyeceği esaslar dahilinde diğer işletmeciler de yararlanır. Türk Telekom'un ve diğer işletmecilerin bu Madde hükümlerinden yararlanma biçim ve prosedürü, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikler ile belirlenebilir.

İlgili resmi makamlar, yasalarda kendilerine verilen yetkilere dayanarak ve haklı sebeplerin varlığı halinde anılan kullanımın durdurulmasını mahkemeden talep ederler."

Madde 8 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 18 inci Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 18 -Madde 2'nin a) fıkrasına aykırı olarak her ne surette olursa olsun, herhangi bir telekomünikasyon hizmeti veren, telekomünikasyon altyapısı işleten veya bunlara aracılık eden şahısların ilgili tesisleri, Kurum'un talebi üzerine ilgili mülki amirlerce kapatılır ve işletmeye son verilir. Bu şahıslar hakkında ayrıca altı aydan üç yıla kadar hapis ve yüz milyon TL'dan, on milyar TL'ye kadar ağır para cezası verilir."

Madde 9 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun "Fasıl: 4 Ücurat" şeklindeki bölüm başlığı, "Fasıl 4 - Telekomünikasyon Hizmetlerinin Ücret Esasları" olarak değiştirilmiş ve aynı kanunun 18 Mayıs 1935 tarihli ve 2722 sayılı Kanunla kaldırılan 29 uncu Maddesi yerine aşağıdaki madde eklenmiştir.

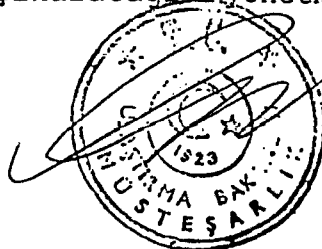
"Madde 29 - İşletmeciler, telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve/veya altyapı işletilmesi karşılığında alacakları ücretleri ilgili mevzuat, tabi oldukları görev veya imtiyaz sözleşmesi, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin ile Kurum düzenlemelerine aykırı olmayacak şekilde serbestçe belirleyebilirler. Aşağıdaki hallerde Kurum, hat ve devre kiralari da dahil olmak üzere ücretlerin hesaplanma yöntemlerini ve üst sınırlarını, makul ve ayırım gözetmeyen şartlarla, Madde 30'da belirlenen genel ilkeler çerçevesinde çıkarılacak yönetmelikler, tebliğler ve sair idari düzenlemeler, imtiyaz sözleşmeleri ve telekomünikasyon ruhsatlarının hüküm ve şartları da gözetilerek tayin ve tesbit etmeye yetkilidir:

a) Türk Telekom veya başka bir işletmecinin, kamu hizmeti ilkeleri çerçevesinde vermekle yükümlü olduğu asgari hizmetler dahil, bazı hizmetlerin maliyetini başka hizmetlerin ücretlerinden karşılamak zorunda olduğu haller.

b) İlgili telekomünikasyon hizmetlerinde, bir işletmecinin hukuki veya fiili bir tekel olduğunun veya ilgili hizmet veya coğrafi piyasada hakim konumda bulunduğu Kurum tarafından belirlendiği haller.

c) Ücretlerin Kurum düzenlemelerine aykırı işlem ve eylemlerle belirlendiğinin tesbit edildiği haller.

d) Kurum'un çıkaracağı yönetmeliklerde öngöreceği diğer durumlar."

Madde 10 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun 30 uncu Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 30 - Kurum, telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve/veya altyapı işletilmesi karşılığında alınacak ücretlere ilişkin düzenlemeleri, aşağıdaki genel ilkelerin gerçekleştirilmesi hususunu gözönünde tutarak yapar:

a) Ücretler adil olmalı ve benzer konumdaki kişiler arasında haklı olmayan nedenlerle ayırım gözetmemelidir. Bu genel ilke, toplumdaki ihtiyaç sahibi kesimlere özel ve kapsamı açıkça ve sınırlı olarak belirlenmiş kolaylıklar sağlanmasını engellemez.

b) Madde 29 kapsamına giren durumlarda; ücretlerin, Madde 4'ün, 12 nci bendinde öngörülen şekilde yatırım ve işletme maliyetleri de dahil olmak üzere, mümkün olduğunca ilgili hizmetin maliyetlerini yansıtacak şekilde belirlenerek tarifelerin dengelenmesi esas olup, bir hizmetin maliyetinin diğer bir hizmetin ücreti yoluyla desteklenmesinden veya karşılanmasından kaçınılır.

c) Ücretler; kendisine bir maliyet atfedilen ve anılan ücretin kapsamında olan her hizmet kalemini ayrı ayrı gösterir.

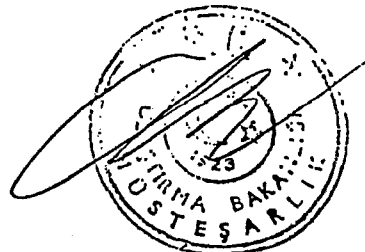
ç) Ücretlerin, uygun olduğu ölçüde, gelişen teknolojik şartlar çerçevesinde uluslararası standartlara ve ölçeklere yaklaştırılması esastır.

d) Değişik hizmet türü ve kategorileri için, ücretlerin teknolojik gelişmeyi ve yeni yatırımları teşvik etmeye yönelik düzeyde olması gözetilir.

e) Ücretlerin belirlenmesinde, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar ve uluslararası kuruluşların tavsiyeleri uygun olduğu ölçüde dikkate alınır.

f) Haklı gerekçelerin varlığı halinde, ücretlere zorunlu maliyetleri ve makul bir ölçüde karı da yansıtmak kaydıyla üst sınır konulabilir."

Madde 11 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununa, 3 Mayıs 1995 tarihli ve 4107 sayılı Kanunla eklenen, 1 Ağustos 1996 tarihli ve 4161 sayılı Kanunla değişik Ek Madde 17'nin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Yukarıda anılan Bakanlar Kurulu kararlarında belirtilen esaslar dairesinde her türlü satış işlemlerinde, satılacak hisselerin mülkiyetinin devrine ilişkin sözleşmeleri ve diğer anlaşmaları ve gereken belgeleri imzalamaya, Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakan veya yetki verdiği temsilcisi yetkilidir."

Madde 12 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununa, 3 Mayıs 1995 tarihli ve 4107 sayılı Kanun ile eklenen Ek Madde 19'un ikinci cümlesinin başına "Telsiz Kanununun bu Kanunla değişik 5inci Maddesinde belirtilen Kurum payı saklı kalmak üzere" ibaresi eklenmiştir. Maddenin sonuna gelmek üzere de aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Telekomünikasyon hizmetlerinin geliştirilmesini sağlamak üzere, Bakanlık nezdinde, tüzel kişiliği haiz, Haberleşme Fonu adında bir fon kurulmuştur. Haberleşme Fonunun yönetim ve işleyişi ile ilgili esaslar Bakanlık tarafından düzenlenir. Yukarıda belirtilen gelir ve ücretlerden telekomünikasyon hizmetlerinin geliştirilmesi için ayrılan pay, Haberleşme Fonuna aktarılır."

Madde 13- 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun Ek Madde 21'den sonra gelmek üzere aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

"Ek Madde 22- Türk Telekom çalışanlarının statüsü, ücret rejimi, emekliliği ve sorumlulukları aşağıda gösterilmiştir.

a) Personelin statüsü : Telekomünikasyon hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevleri, telekomünikasyon alanında tecrübeli ve en az dört yıllık yüksek eğitim almış bir genel müdür ile kamu paylarını temsilen atanan ve en az dört yıllık yüksek eğitim almış diğer yönetim kurulu üyeleri yürütür. "Türk Telekom memuru" deyimi, asli ve sürekli görevleri ifa eden genel müdür ve kamu paylarını temsilen atanan yönetim kurulu üyeleri ile her halükarda şahsa bağlı kadrolarda olmak üzere yönetim kurulu tarafından bu Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 120 gün içinde belirlenen görevlerde çalışan Türk Telekom çalışanlarını ifade eder. Söz konusu kadrolar, o kadroda görev yapan personelin her ne surette olursa olsun görevinden ayrılması üzerine kendiliğinden iptal edilmiş sayılır. 03.05.1995 tarihli ve 4107 sayılı Kanunun 6 ncı Maddesinin 2 nci cümlesi Türk Telekom memurları için ve bu madde ile aksi öngörülmediği ölçüde uygulanır.

Türk Telekom çalışanlarının istihdamında mevcut mevzuat hükümlerine göre güvenlik soruşturması yaptırılır.

b) Ücret rejimi : Türk Telekom memurlarının aylık ücretleriyle temsil ödenekleri, Genel Kurulca tespit olunur. Türk Telekom memurlarının bu görevleri dolayısıyla aylıklarının üçte ikisini aşmamak kaydıyla verilecek ek ücret, Türk Telekom yönetim kurulu tarafından tayin olunur. Türk Telekom memurları haricindeki diğer Türk Telekom çalışanlarının aylıkları, kendilerini atamaya yetkili olan yönetim kurulu tarafından yukarıdaki ücretler göz önünde bulundurulmak suretiyle tespit olunur.

c) Personelin emekliliği : Türk Telekom memurları hakkında 5434 sayılı Kanun hükümleri uygulanır.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte T.C. Emekli Sandığına tabi olarak çalışmakta olan personelin iş ve sosyal sigortalar mevzuatınca istihdam edilmeyi tercih etmeleri durumunda, isteyenlerin, T.C. Emekli Sandığı ile irtibatları devam eder.

d) Personelin sorumluluğu : Türk Telekom memurları, görevleri ile ilgili olarak Türk Telekom'a verdikleri zararlardan dolayı, Borçlar Kanununun haksız fiil hükümlerine, yönetim kurulu üyeleri ve müdürler bakımından da Türk Ticaret Kanununun ilgili hükümlerine tabidirler.

Ek Madde 23 - Türk Telekom'un yönetim kurulunca tayin edilecek şartlar dairesinde Türk Telekom çalışanları ve bunların ailelerinin tedavileri ile uğraşmak üzere mevcut Sağlık Yardım Sandığının devamı niteliğinde bir "Türk Telekom Sağlık Yardım Sandığı" kurulur. Bu Sandığın kaynakları:

a)Türk Telekom'un her yıl bütçesine personel aylıkları karşılığı olarak ödenecek olan ödenek tutarının yüzde biri oranında verilecek paralardan,

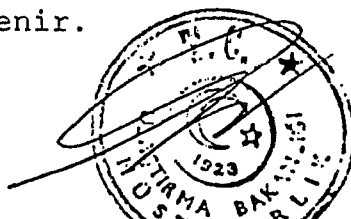
b)personelin aylıklarının yüzde bir oranından fazla olmayacak şekilde yapılacak kesintilerden ,

c)sandık sermayesinin işletilmesinden ve faaliyetlerinden doğacak faiz ve sair gelirlerden,

d)bağışlardan,

e)diğer gelirlerden ibarettir.

Sandığın teşkilatı, görev, yetki ve yükümlülükleriyle uygulamaya ilişkin usul ve esaslar Türk Telekom yönetim kurulu tarafından düzenlenir.

Ek Madde 24 - 6145 sayılı Kanunun 17 nci maddesi uyarınca kurulmuş olan ve yeni bir düzenlemeye kadar geçerliliğini koruması öngörülen PTT Mensupları Mütessesil Kefalet Sandığı işbu Kanun ile infisah etmiştir. PTT Memurları Mütessesil Kefalet Sandığının her türlü mevcudu, varlığı, borç ve yükümlülükleri, T.C. Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü ile Türk Telekom arasında yapılacak bir protokolle bölüştürerek tasfiye edilir. Anılan protokol, işbu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren en geç üç ay içinde imzalanır.

Türkiye Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü ile Türk Telekom arasında tasfiye edilerek paylaştırılacak olan PTT Mensupları Mütessesil Kefalet Sandığı'nın hak ve yükümlülüklerin devamını sağlamak üzere, "PTT Personeli Mütessesil Kefalet Sandığı" ve "Türk Telekom Personeli Mütessesil Kefalet Sandığı" adı ile iki müstakil sandık kurulur. PTT Personeli Mütessesil Kefalet Sandığı 2489 tarihli ve 02.06.1934 tarihli Kefalet Kanununda belirtilen hükümlere tabidir. Türk Telekom Personeli Mütessesil Kefalet Sandığı ise Türk Telekom yönetim kurulunun belirleyeceği esaslar çerçevesinde işletilir, düzenlenir ve bu sandığa tabi olacak personel Türk Telekom yönetim kurulunun saptayacağı esaslar çerçevesinde belirlenir.

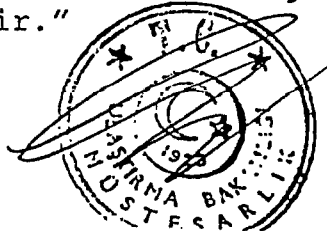
PTT Memurları Mütessesil Kefalet Sandığında halen çalışmakta olan personel; sandık malvarlığının bölüştürülmesindeki orana göre ve ilgili protokolde mutabakata varıldığı şekilde, mevcut statüleri ve özlük haklarıyla T.C. Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü ve Türk Telekom'a intikal ettirilir.

Türk Telekom'a intikal eden personel hakkında da Geçici Madde 10 hükümleri uygulanır.

Tasfiye ve personelin intikali işlemleri, ilgili protokolün imzalanmasından itibaren bir ay içinde sonuçlandırılır.

Ek Madde 25 - Telekomünikasyon hizmetleri ile ilgili olarak abone veya kullanıcılara tahsis edilen numara ve hat kullanımı gibi intifa ve kullanım hakları hiçbir şekilde haczedilemez.

Ek Madde 26 - İdare ve yargı mercilerinde ve üçüncü şahıslara karşı Türk Telekom'u, yönetim kurulunun temsil ve ilzam konusunda yapacağı düzenlemeler saklı kalmak üzere, genel müdür temsil eder. Genel müdür gerektiğinde bu temsil yetkisini devir edebilir."

Madde 14 - 5 Nisan 1983 tarihli ve 2813 sayılı Telsiz Kanununun 28 Mayıs 1986 tarihli ve 3293 sayılı Kanunla değişik 5 inci Maddesinin ilk fıkrasındaki "Ulaştırma Bakanlığına bağlı hükmi şahsiyeti haiz katma bütçeli Telsiz Genel Müdürlüğü" ibaresi çıkarılmış ve ilk fıkra dışındaki diğer fıkraları kaldırılarak aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

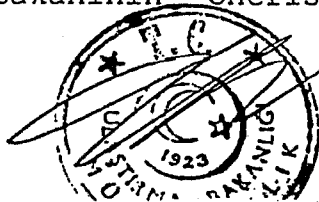
"Bu Kanun ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununda belirtilen genel esaslar çerçevesinde, Kanunlarla öngörülen yetki ve sorumlulukları uygulamak ve verilen diğer görevleri yapmak üzere kamu tüzel kişiliğini ve idari ve mali özerkliği haiz özel bütçeli Telekomünikasyon Kurumu kurulmuştur. Kurum görevlerini yerine getirirken bağımsızdır.

Kurum'un ilişkili olduğu bakanlık Ulaştırma Bakanlığıdır.

Dördüncü maddenin g) fıkrasında sayılan hizmetlerin ifası için; telsiz sistemlerinin belirlenen tekniklere ve usullere uygun olarak çalıştırılmasının kontrolü, enterferansların tespiti ve giderilmesi, Devlet ve kişi güvenliğini ilgilendiren telsiz faaliyeti konularında yürürlükteki mevzuat dahilinde Devlet güvenlik makamlarıyla işbirliği yapılması ve milli ve milletlerarası teknik monitör hizmeti ve faaliyetleri Kurum tarafından yürütülür.

Kurum'un karar organı bir kurul başkanı ve dört başkan yardımcısından oluşan Telekomünikasyon Kurulu'dur. Kurum'un ana hizmet birimleri, her biri bir başkan yardımcısının sorumluluğunda olan Telsiz Hizmetleri Ünitesi ve Telekomünikasyon Hizmetleri Ünitesidir. Kurul'da ayrıca biri telekomünikasyon sektöründen ve diğeri tüketicilerden sorumlu iki başkan yardımcısı bulunur. Kurum'un teşkilat şeması Kurul tarafından oluşturulur. Kurum kadro cetvellerinin düzeltilmesine ve Kurum personel ihtiyacı gözetilerek söz konusu cetvelerde değişiklik yapılmasına ve bazı kadroların iptal edilip yenilerinin ihdas edilmesine Kurul yetkilidir.

Kurum personeli ücret ve mali haklar dışında 657 sayılı Kanuna tabidir. İhtiyaca uygun kuruluş ve kadro statülerinin, ücret ve mali hakların düzenlenmesinde, kadro iptal ve ihdasında, Kurum personelinin görev ve sorumluluklarının belirlenmesinde Kurul yetkilidir. Kurul başkanının ve başkan yardımcılarının aylık ücretleri, en yüksek devlet memurunun her türlü ödemeler dahil ücretlerinden az olmamak ancak bunların iki katını geçmemek kaydıyla, Ulaştırma Bakanının önerisi üzerine Bakanlar

Kurulu'nca tesbit olunur. En yüksek devlet memuruna ödenenlerden gelir vergisine tabi olmayanlar bu Kanuna göre de gelir vergisine tabi tutulmaz. Kurum personelinin ücret ve diğer mali hakları, kadroya göre Kurul tarafından belirlenir.

Kurul üyeleri ve Kurum personeli, denetleme ve incelemeleri sırasında ilgililere ve üçüncü kişilere ait öğrendikleri gizli bilgileri, ticari sırları bu konuda kanunen yetkili kılınan mercilerden başkasına açıklayamaz ve kendi yararlarına kullanamazlar. Bu yükümlülük görevden ayrılmalarından sonra da devam eder. Kurum'un para, evrak, dosya ve her çeşit malları Devlet malı hükmündedir. Kurul üyeleri ve Kurum personeli, görevleri sırasında veya görevleri nedeniyle işledikleri veya kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından Devlet memuru sayılırlar.

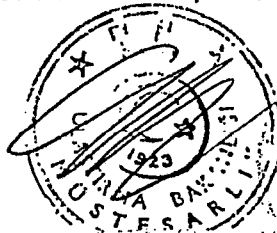
Bu Kanunda ve diğer mevzuatta Telsiz İşleri Genel Müdürlüğü ve Telsiz Genel Müdürlüğüne yapılan tüm atıflar Telekomünikasyon Kurumu'na, Telsiz İşleri Genel Müdürü ve Telsiz Genel Müdürlüğüne yapılmış tüm atıflar Kurul başkanına yapılmış sayılır.

Kurum 1050 sayılı, 26.05.1927 tarihli Muhasebe-i Umumiye Kanunu, 832 sayılı, 21.02.1967 tarihli Sayıştay Kanunu, 2886 sayılı, 08.09.1983 tarihli Devlet İhale Kanunu ve 6245 sayılı, 10.02.1954 tarihli Harcırah Kanunu ile bunların ek ve değişikliklerine tabi değildir.

Kurum mevzuata uygun olarak taşra teşkilatı kurabilir.

Kurum'un gelirleri aşağıda belirtilmiştir:

- a) 27 nci maddeye göre alınacak ücretler,
- b) 406 sayılı ve 21.02.1924 tarihli Telgraf ve Telefon Kanunu çerçevesinde imtiyaz sözleşmesi imzalayan ya da telekomünikasyon ruhsatı alan işletmecilerden aynı Kanunun Ek Madde 19'u çerçevesinde alınacak ücretlerin %0.05'i (onbinde beşi) ve ilgili imtiyaz sözleşmesi veya telekomünikasyon ruhsatında gösterilmiş olması kaydıyla işletmecilerden Kurum masraflarına katkı amacıyla alınacak diğer ücretler,
- c) Kurum'un, amatör telsizcilik belgesi ve operatör ehliyetnamesi vermek üzere açacağı sınavlara katılanlardan alınacak sınav ücretleri,
- ç) Her türlü basılı evrak, form ve yayınlardan elde edilen gelirler,

- d) Müşavirlik hizmetlerinden elde edilecek gelirler,
- e) Kurs, toplantı, seminer ve eğitim faaliyetlerinden sağlanacak gelirler,
- f) Genel Bütçeden gerektiğinde yapılacak yardımlar,
- g) Kurum lehine takdir edilen ve dağıtıma tabi tutulan bölüm dışında kalan vekalet ücretleri,
- h) Kurum tarafından uygulanacak idari ve mali yaptırımlar sonucu tahsil edilecek meblağlar,
- ı) Yapılacak her türlü bağış, yardım ve diğer gelirler."

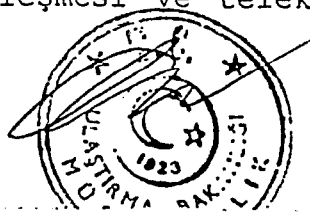
Madde 15 - 5 Nisan 1983 tarihli ve 2813 sayılı Telsiz Kanununun 6 ncı Maddesinin birinci ve beşinci fıkraları aşağıdaki sırayla değiştirilmiştir.

"Haberleşme Yüksek Kurulu, Başbakanın veya görevlendireceği bir Devlet Bakanının başkanlığında İçişleri ve Ulaştırma Bakanları ile Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı ve Genelkurmay Muhabere Elektronik Başkanından oluşan bir üst kuruldur."

"Haberleşme Yüksek Kurulunun görevleri, bu Kanun ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununda belirtilen esaslar dairesinde, telsiz haberleşmesinin ve telekomünikasyon hizmetlerinin milli güvenlik ve kamu düzeni gerekleri doğrultusunda yönlendirilmesi amacıyla ilgili mercilere ya da kuruluşlara direktif vermek ve bu konulardaki uygulamaları takip etmektir. Haberleşme Yüksek Kurulu'nun sekretarya işleri Bakanlık nezdindeki Haberleşme Genel Müdürlüğü tarafından yürütülür."

Madde 16 - 5 Nisan 1983 tarihli ve 2813 sayılı Telsiz Kanununun 28 Mayıs 1986 tarihli ve 3293 sayılı Kanunla değişik 7 nci Maddesinin "Telsiz İşleri Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri" başlığı "Telekomünikasyon Kurumunun Görevleri" olarak, a), f), g) ve h) bendleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve sırası ile aşağıdaki bendler ve fıkralar eklenmiştir.

"a) Bu Kanun ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununda belirtilen genel esaslar çerçevesinde ve Haberleşme Yüksek Kurulunun direktiflerine de uymak kaydıyla, telsiz haberleşmesi ve telekomünikasyon alanında

gerekli planları hazırlamak ve Ulaştırma Bakanlığına sunmak ve ilgili diğer kurum ve kuruluşlar ile gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerinin bu konudaki faaliyetlerine nezaret etmek,

f) Bu Kanunda yer alan görevleri yürütmek, her türlü kayıtları tutmak ve mevcut hükümlere uymayanlar hakkında gerekli teknik ve idari işlemleri yapmak,

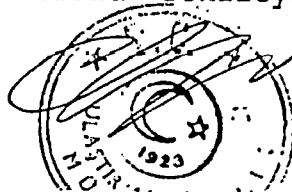
g) Türkiye'de kurulu sermaye şirketleri tarafından yürütülecek telekomünikasyon hizmetleri ve/veya altyapısı ile ilgili olarak Ulaştırma Bakanlığı tarafından imzalanacak imtiyaz sözleşmelerine ve verilecek telekomünikasyon ruhsatlarına ilişkin görüş bildirmek, genel izin hazırlanmasına ilişkin Bakanlığa öneri götürmek, anılan imtiyaz sözleşmesi ve telekomünikasyon ruhsatlarının hüküm ve şartlarının uygulanmasını ve genel izinlere uygunluğu denetlemek, bu hususta gerekli tedbirleri almak,

h) Telekomünikasyon hizmetlerinden ve altyapısından yararlanacak kullanıcılara ve telekomünikasyon şebekeleri arasındaki ara bağlantılar bakımından diğer işletmecilere uygulanacak ücret tarifelerine ve sözleşme hükümlerine ve teknik hususlara ilişkin genel kriterleri ve görev alanına giren diğer konularda uygulama usul ve esaslarını belirlemek, tarifeleri incelemek, değerlendirmek, gerekenleri onaylamak ve bunların uygulanmasını izlemek,

ı) Telekomünikasyon hizmetleri ve altyapısı ile ilgili olarak işletmecilerin ve bu alanda kanuna uygun olarak ticari faaliyet içinde bulunanların, hizmetlerin yürütülmesi, altyapının işletilmesi ve çeşitli telekomünikasyon teçhizat ve cihazları üreten veya satanların bu hizmet ve faaliyetlerini Türkiye dahilinde tam bir rekabet ortamı içinde gerçekleştirmelerini sağlamak ve taraflar arasında etkili bir rekabet ortamını teşvik edici tedbirleri almak,

ii) Telsiz haberleşme ve telekomünikasyon alanında kullanılacak her çeşit sistem ve cihazlar için yurt içinde ve yurt dışındaki ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak ve en son gelişmeleri de göz önünde bulundurarak, imalat ve kullanıma esas teşkil eden performans standartlarını tesbit etmek, bunları uygulamak,

j) Telsiz haberleşmesi ve telekomünikasyon hizmetleri ve altyapısının işletimi ile ilgili olarak görev alanına giren konularda yönetmelik çıkartmak veya diğer idari işlemleri yapmak, işletmeciler, aboneler, kullanıcılar ve Türk telekomünikasyon sektörünü etkileyen tüm gerçek ve tüzel

kişilerin ilgili mevzuata uymasını denetlemek, bu hususda ilgili makamları harekete geçirmek ve gereken hallerde kanunlarda öngörülen yaptırımları uygulamak,

k) Radyo ve televizyon dahil her türlü yayınların belirlenmiş emisyon noktalarından yapılabilmesini teminen, ortak anten sistem ve tesisleri kurulması ile ilgili usul ve esasları tespit etmek,

1) 27 inci maddede belirtilen ücretleri belirlemek, değiştirmek ve tahsil etmek ve bunlarla ilgili usul ve esasları düzenlemek,

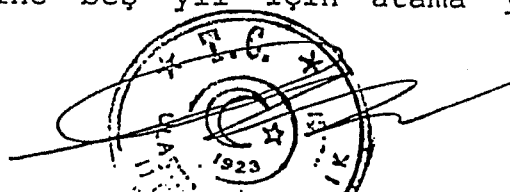
m) Kanunlarda verilen diğer görevleri yerine getirmek.

Kurum telekomünikasyon hizmetlerinin yürütülmesi ve altyapısının işletilmesi ile ilgili hususları ve ayrıca hem bu hizmetlerde hem de genel olarak telekomünikasyon sektöründe rekabete aykırı davranış, plan ve uygulamaları re'sen veya şikayet üzerine incelemeye ve görev alanına giren konularda bilgi ve dökümanların sağlanmasını talep etmeye yetkilidir. Kurum, telekomünikasyon hizmetleri ve altyapısı ile ilgili yönetmeliklerin ve diğer genel idari işlemlerin yayınlanmasından önce ilgili tarafların kamuya açıklanacak olan ve üzerinde ilgili tarafların yorum yapabileceği görüşlerini bildirmesine imkan verebilmek için gerekli tedbirleri alabilir. Kurum tüketici menfaatlerinin korunması için de gerekli tedbirleri alır.

Rekabet Kurulu, telekomünikasyon sektörüne ilişkin olarak yapacağı inceleme ve tetkiklerde ve birleşme ve devralmalara ilişkin olarak vereceği kararlar da dahil olmak üzere telekomünikasyon sektörüne ilişkin olarak vereceği tüm kararlarda, öncelikle Kurum'un görüşünü ve Kurum'un yapmış olduğu genel düzenleyici işlemleri dikkate alır."

Madde 17 - 5 Nisan 1983 tarihli ve 2813 sayılı Telsiz Kanununun 3293 sayılı Kanunla değişik 8 nci Maddesinin birinci ve ikinci fıkraları yerine kaim olmak üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiş ve aynı kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan " Reşit olmıyanlar ve" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

"Kurul başkanı ve başkan yardımcıları, Bakanlar Kurulu tarafından beş yıllık süre için atanır. Ancak ilk atanan başkan yardımcılarında noter huzurunda kurayla belirlenecek iki başkan yardımcısının görevi atanma tarihinden itibaren iki yıl, diğer iki başkan yardımcısının görevi ise, atanma tarihinden itibaren dört yıl için olup, görev süreleri bittiğinde yerlerine beş yıl için atama yapılır. Görevi

biten Kurul başkanı ve başkan yardımcılarının yeniden aynı göreve atanmaları mümkündür. Kurul başkanı ve başkan yardımcıları ancak ciddi bir hastalık veya rahatsızlık nedeni ile iş görememe, görevi kötüye kullanma veya yüz kızartıcı bir suç ile mahkum olma halinde Bakanlar Kurulu tarafından süresi dolmadan görevden alınabilir.

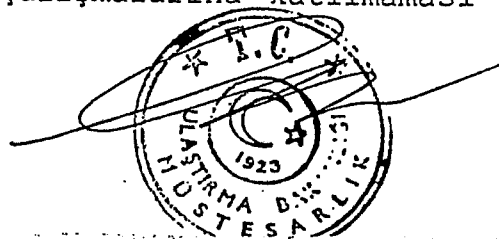
Kurul üyeliklerine atanacakların hukuk, iktisat, mühendislik, telekomünikasyon, işletme veya maliye dallarında yurt içinde veya dışında en az dört yıllık yüksek öğrenim görmüş olmaları, hem mesleki açıdan hem de telekomünikasyon alanında yeterli bilgi ve deneyime sahip olmaları ve kamu veya özel sektörde en az 10 yıl çalışmış olmaları, Devlet memuru atanabilme genel şartlarını taşımaları ve herhangi bir siyasi partinin yönetim, denetim veya başka bir üst kurulunda görev almamış veya bu görevlerinden ayrılmış olmaları şartları aranır.

Kurul başkanı, Telsiz Hizmet Ünitesi ve Telekomünikasyon Hizmet Ünitesinden sorumlu olan başkan yardımcıları, Ulaştırma Bakanlığı'nın göstereceği üçer aday arasından atanır.

Telekomünikasyon sektöründen sorumlu başkan yardımcısı, işbu Kanun uyarınca Türkiye'de telekomünikasyon hizmeti yürütmekte ya da altyapı işletmekte olan ve ilgili telekomünikasyon hizmeti piyasasında Türkiye çapında en az %10'luk pazar payına sahip olan işletmecilerin göstereceği birer aday arasından atanır. İşbu Maddenin uygulaması açısından hizmet piyasalarına ve işletmecilerin pazar paylarına ilişkin tespitler Kurum tarafından ve nihai olarak yapılır. Her bir işletmeci pazar payı ne olursa olsun en fazla bir aday gösterebilir.

Tüketicilerden sorumlu başkan yardımcısı ise Rekabet Kurulu ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin göstereceği ikişer aday arasından atanır.

Kurul üyeliklerinde herhangi bir sebeple boşalma olması halinde, boşalan yerlere yukarıda belirtilen esaslar dahilinde üç ay içinde seçim ve atama yapılır. Bu şekilde atanmışlar yerine atandıkları kişinin görev süresini tamamlarlar. Toplantılara katılmayan üyeler nedeni ile Kurul'un karar almasının engellenmesi halinde, toplantıya katılmayan Kurul üyesi yerine Kurul başkanı vekalet eder. Kurul başkanının toplantıya katılamaması halinde yerine mesleki kıdemi en yüksek olan başkan yardımcısı vekalet eder. Kurul üyelerinin mazeretsiz bir şekilde dört toplantı arka arkaya Kurul çalışmalarına katılmaması halinde ilgili

Kurul üyesi, üyelikten istifa etmiş sayılır ve hemen yeni üyenin atama işlemleri başlatılır.

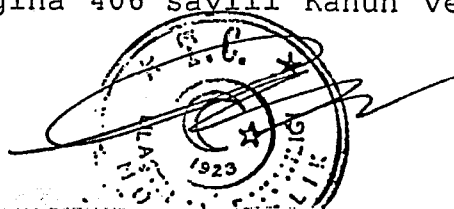
Kurul üyeleri, özel bir kanuna dayanmadıkça resmi veya özel başka hiçbir görev alamaz, ticaretle uğraşamaz, serbest meslek faaliyetinde bulunamaz ve özellikle de herhangi bir telekomünikasyon şirketinde hissedar veya yönetici olamazlar. Telekomünikasyon sektöründen sorumlu başkan yardımcısı, kendisini aday gösteren işletmeci şirket ile görev süresi boyunca her türlü ilişkisini keser ve görevinden ayrılmasından itibaren de en az iki yıl boyunca anılan işletmeci şirket ile çalışma, danışmanlık veya hissedarlık şeklinde bir ilişki kuramaz.

Kurul en az dört üyenin hazır bulunması ile toplanır ve en az üç üyenin aynı yöndeki oyuyla karar alır. Kurul üyelerinin bizzat kendisi veya 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 245 inci maddesinin (3) numaralı bendinde yazılı derecelerde akrabalığı bulunan kişiler ile veya bu kişilerin hissedarı, yöneticisi veya üst düzey çalışanı olduğu herhangi bir telekomünikasyon şirketi ile ilgili konularda yapılan oylamalarda ilgili Kurul üyesi oylamaya katılamaz.

Madde 18 - 9 Nisan 1987 tarihli ve 3348 sayılı Kanunun 2 nci Maddesinin a) bendine, "uygulanmasını takip etmek ve denetlemek" ibaresinden önce gelmek üzere, "Telekomünikasyon Kurumunun görev ve yetkileri saklı kalmak kaydıyla ve" ibaresi, aynı maddenin g) ile h) bendlerine "haberleşme" ibaresinden önce gelmek üzere "Telekomünikasyon Kurumunun görev ve yetkileri saklı kalmak kaydıyla" ibaresi eklenmiştir.

Madde 19 - 9 Nisan 1987 tarihli ve 3348 sayılı Kanunun 3 Mayıs 1995 tarihli ve 4107 sayılı Kanunla değişik 13üncü Maddesinin, c) bendinin başına "Telekomünikasyon Kurumunun kanunlarla verilen yetki ve görev alanı dışında kalan" ibaresi eklenmiş, e) bendindeki "ve telekomünikasyon" ibaresi metinden çıkarılmış ve g) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"g) Genel haberleşme maksadıyla telekomünikasyon şebekesi ya da telekomünikasyon tesisleri kurma ve işletme izni verilecek hizmet alanlarını ve çeşitlerini belirlemek, bunların kurulması ve işletilmesi ile ilgili usul ve esasları tesbit etmek, Bakanlık tarafından telekomünikasyon hizmetlerine ve altyapısına ilişkin akdedilecek imtiyaz sözleşmeleri ve verilecek telekomünikasyon ruhsatlarının ve genel izinlerin hazırlık işlemlerini yapmak ve bu konularda Ulaştırma Bakanlığına 406 sayılı Kanun ve diğer kanunlarla

verilen görevlerin yerine getirilmesini ve Telekomünikasyon Kurumu ile koordinasyonu sağlamak, Haberleşme Yüksek Kurulu'nun sekreteryası hizmetlerini yapmak."

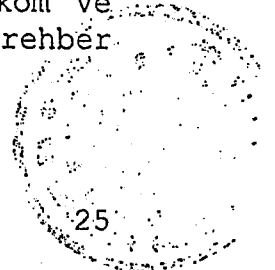
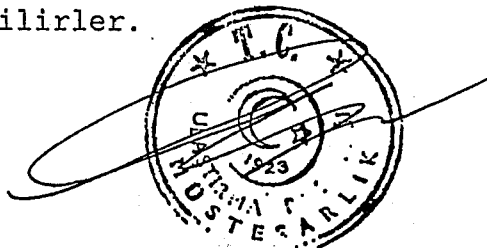
Madde 20 - 9 Nisan 1987 tarihli ve 3348 sayılı Kanunun 14 üncü Maddesinin, b) bendinde yer alan "Ulaştırma ve" ibaresinden sonra "Telekomünikasyon Kurumunun görev ve yetkileri saklı kalmak kaydıyla" ibaresi eklenmiştir.

Madde 21 - 3054 sayılı ve 12.06.1936 tarihli İstanbul Telefon Tesisatının Tesellüm ve İşletme Muamelelerine Dair Kanun, 3488 sayılı ve 24.06.1938 tarihli İzmir Telefon Tesisatının Tesellüm ve İşletme Muamelelerine Dair Kanun ve 1379 sayılı, 7 Kanunusani 1929 tarihli Ankara'dan Gayri Şehir ve Kasabalardaki Telefonlar Hakkında Kanun, 29 Rebiülevvel 1331 tarihli Teatii Muhaberata Hadim Hususi Elektrik Hututu Hakkında Kanunu Muvakkat ve bunların ek ve tadilleri ile kamu kurum ve kuruluşlarının özel kanunlarında bulunan telekomünikasyon hizmetlerinden ücretsiz veya indirimli tarife ile yararlanılmasına dair hükümler yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 22-4.2.1924 tarih ve 406 Sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu ile değişikliklerinde ve diğer mevzuatta geçen "T.C. Posta İşletmesi Genel Müdürlüğü (P.İ)" ibareleri "T.C. Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü (PTT)" olarak değiştirilmiştir.

Madde 23 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununa 1 Ağustos 1996 tarihli ve 4161 sayılı Kanunla eklenen Geçici 6 ncı Maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki Geçici Maddeler eklenmiştir.

Geçici Madde 7 - 4 Şubat 1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununa, 10 Haziran 1994 tarihli ve 4000 sayılı Kanunla eklenen değişik Ek Madde 18, bu Kanun ile 406 sayılı Kanuna getirilen hükümler ile çelişmeyecek şekilde uygulanır ve Ek Madde 18'de geçen "Lisans" terimi, duruma göre, görev sözleşmesi, imtiyaz sözleşmesi ya da telekomünikasyon ruhsatı anlamına gelir. Ek Madde 18'in altıncı fıkrasında yer alan "sermaye şirketi" ibaresi, "işletmeci" olarak anlaşılır ve yedinci fıkrasında aranan "Türk Telekom'un önerisi", bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren aranmaz. Tekel süresi boyunca ana telekomünikasyon şebekesine bağlı ankesörlü telefon hizmetlerine ilişkin Türk Telekom dışındaki işletmecilere veya sermaye şirketlerine yetki verilemez. Türk Telekom ve diğer işletmeciler ancak kendi abonelerine ilişkin rehber basımı hizmeti yürütebilirler.

Geçici Madde 8 - 2813 sayılı Telsiz Kanununun değişik 5inci Maddesi ile kurulmuş olan Telsiz Genel Müdürlüğüne ait kadrolar, Telekomünikasyon Kurumu faaliyete geçene kadar mevcut statülerinin devam etmesi ve Kurum'un daha sonra yapacağı düzenleme ve değişikliklere tabi olmaları kaydı ile Kurum'a aktarılmıştır.

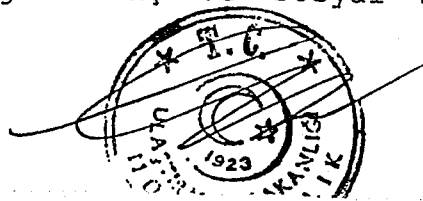
2813 Sayılı Telsiz Kanununda Ulaştırma Bakanlığı'na yapılan atıflar hizmet alanları itibariyle Bakanlık veya Kurum'a yapılmış sayılır.

Geçici Madde 9 - "Türk Telekomünikasyon A.Ş." 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ekindeki "B- Kamu İktisadi Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

Geçici Madde 10 - Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Türk Telekom'da memur veya sözleşmeli personel statüsünde çalışmakta olanlar, Kanunda öngörülen istisnalar saklı kalmak üzere mevcut mali, sosyal ve emeklilik hakları saklı tutularak özel hukuka tabi personel statüsüne geçirilir. Ancak, bu Kanunun yayımlanmasından itibaren 90 gün içinde mevcut statülerinde kalmak için başvuranlar, 4046 sayılı Kanunun 22 nci Maddesi uyarınca diğer kuruluşlara nakledilir. 4046 sayılı Kanunun 22 nci Maddesi uyarınca nakledilecek personelin Türk Telekom ile ilişkilerinin kesileceği tarihe kadar geçecek süredeki, aylık ücret, sosyal hak ve yardımlar ile ilgili her türlü özlük hakları Türk Telekom tarafından ödenir ve bunlardan T.C. Emekli Sandığına tabi olanların bu süre içinde sandıkla olan ilgileri devam eder.

Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair 399 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki 1 sayılı cetvelde kadro ünvanları gösterilen Türk Telekom personelinin kadroları yönetim kurulunun gerekli gördüğü çalışanlar hariç olmak üzere Ulaştırma Bakanlığı ya da diğer kamu kuruluşlarına aktarılır. Yönetim kurulunun Ek Madde 22 uyarınca alacağı kararda belirleyeceği görevlerde çalışan personelden özel hukuka tabi personel statüsüne geçmek istemeyenlerin kadroları, yönetim kurulu tarafından şahsa bağlı kadro olarak münhasıran bu personel için tahsis edilebilir ve mevcut statüleri ile Türk Telekom nezdindeki görevlerini sürdürmelerine karar verilebilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte memur veya sözleşmeli personel statüsünde olan Türk Telekom personeli, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 90 gün içinde, Türk Telekom'da genel iş ve sosyal sigortalar mevzuatı

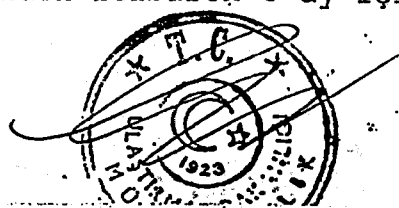
uyarınca istihdam edilme veya 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 94üncü maddesine ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 13üncü maddesine istinaden çekilme veya statülerini muhafaza ederek yukarıda belirtilen 4046 sayılı Kanun'un 22inci Maddesi uyarınca diğer bir kamu kuruluşuna nakledilme hususunda bir seçim yapıp, seçimlerini yazılı olarak Türk Telekom genel müdürlüğüne bildirirler. Anılan 90 günlük süre, askerlik veya rahatsızlık nedeni gibi uzun süreli izinler nedeni ile görev başında bulunmayan kişiler için izinli oldukları süre kadar uzatılmış sayılır. Bu seçim hakkının kullanılması ile ilgili uygulama esaslarının yürütülmesi ve ilgili bildirimlerin değerlendirilmesi ve takibi genel müdürlükçe yapılır. 4046 sayılı Kanunun 22nci Maddesi kapsamında öngörülen süreler, yönetim kurulunun söz konusu nakil işlemlerinin başlatılması yönünde alacağı karardan itibaren uygulanır ve 4046 sayılı Kanunun 22nci Maddesinin ikinci fıkrasının a) ve b) bentleri uygulanmaz. 4046 sayılı Kanunun 22nci Maddesi uyarınca yapılması gereken ödemeler, bu madde kapsamındaki personel bakımından, Türk Telekom tarafından yapılır.

Türk Telekom, yönetim kurulu kararı ile sözleşmeli olarak yerli ve yabancı yönetici ve uzman çalıştırabilir."

Geçici Madde 11 - Bu Kanunda öngörülen görev sözleşmesi bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde hazırlanır. Söz konusu sözleşme imzalanıncaya kadar Türk Telekom herhangi bir değişiklik olmaksızın hizmetleri ve bütçesinde öngörülen yatırımları yürütmeye devam eder.

Geçici Madde 12 - Telekomünikasyon Kurumunun İlk Kurul Üyeleri aşağıdaki şekilde belirlenir.

Telekomünikasyon sektörüne ilişkin başkan yardımcısı için Türk Telekom iki aday gösterir. Diğer Kurul üyelerine ilişkin olarak 2813 sayılı Telsiz Kanununun bu Kanun ile değişik 8inci Maddesinde belirtilen ilgili kurumlar bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç 15 gün içerisinde gerekli adayları gösterirler. Anılan süre içerisinde aday göstermemiş olan kurumların, aday gösterme haklarından ilk Kurul üyelerinin belirlenmesi açısından feraget etmiş oldukları kabul edilir ve gerekli atamalar Bakanlar Kurulu tarafından doğrudan yapılır. Her halukarda, Kurul üyesi olarak atanacak şahısların 2813 sayılı Telsiz Kanununun 8inci Maddesinde belirtilen yeterlik şartlarını taşıması gerekmektedir. Bakanlar Kurulu, Kurul üyelerini bu Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç 2 ay içinde atar. Kurum'un faaliyete geçişine ilişkin olarak, Kurul'un teşekkülünden itibaren 3 ay içinde Resmi Gazete'de

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

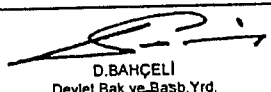
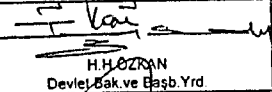
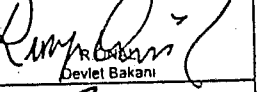
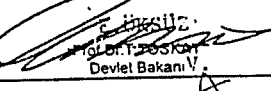
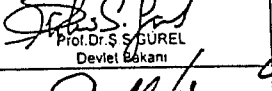
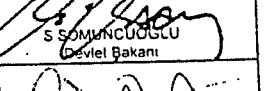
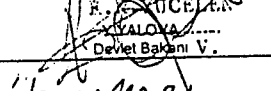
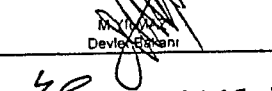
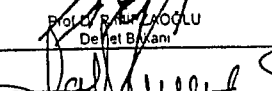
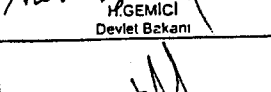
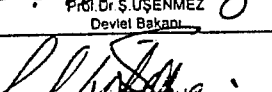
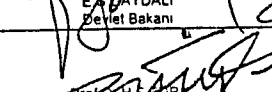
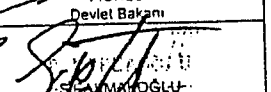
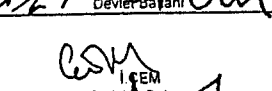
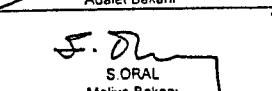
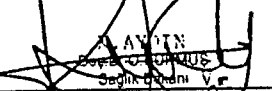
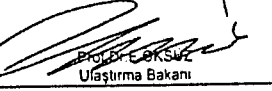
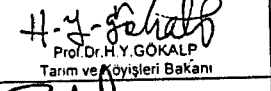
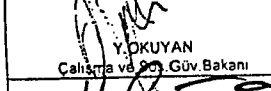
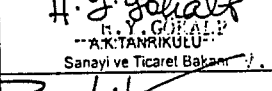
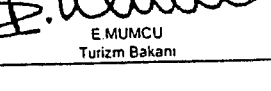
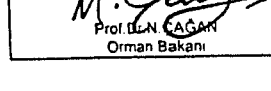
T/ 1195

Madde 24- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 25- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

Bülent Ecevit
BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

 D. BAHÇELİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 H. H. ÖZKAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. C. ARSLAN En. ve Tab. Kan. Bak. ve Başb. Yrd.	 R. DÖNMEZ Devlet Bakanı
 Prof. Dr. T. DOĞAN Devlet Bakanı V.	 M. KELEŞ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. S. GÜREL Devlet Bakanı	 S. SOMUNCUOĞLU Devlet Bakanı
 F. K. YÜCELEN Devlet Bakanı V.	 M. YILMAZ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. R. K. ÖZLÜ Devlet Bakanı	 F. K. YÜCELEN Devlet Bakanı
 H. GEMİCİ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. S. UŞENMEZ Devlet Bakanı	 E. K. YILDAL Devlet Bakanı	 F. ÜNLÜ Devlet Bakanı
 Prof. Dr. A. ÇAY Devlet Bakanı	 M. K. ÖZKAN Devlet Bakanı	 Prof. Dr. H. Ç. ÖRK Adalet Bakanı	 S. K. MAHİROĞLU Milli Savunma Bakanı
 S. TANTAN İçişler Bakanı	 İ. ÇEM Dışişler Bakanı	 S. ORAL Maliye Bakanı	 M. BOSTANCIOĞLU Milli Eğitim Bakanı
 K. YILMAZ Barındırma ve Karar Bakanı	 A. Y. Ç. ÖZKUL Sağlık Bakanı V.	 Prof. Dr. E. ÖKSÜZ Ulaştırma Bakanı	 H. Y. GÖKALT Tarım ve Köylüleri Bakanı
 Y. OKUYAN Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 H. Y. GÖKALT Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. I. TALAY Kültür Bakanı	 E. MUMCU Turizm Bakanı
 Prof. Dr. N. ÇAGAN Orman Bakanı	 F. AYTEKİN Çevre Bakanı		

Dosya No.
101- 486

1698